Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 31. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЛЮТОГО 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 10, 1978 No. 31. VOL. LXXXV.

60-річчя Української Державности в Сиракюзах

Під час відзначування Січневих Роковин в Сиракюзах. Стоять (зліва): інж. М. Сидорович, Микола Дяченко, голова Відділу УККА д-р Ол. Ґудзяк, проф. д-р Іван Гвозда, конгресмен Джеймс Ганлі, д-р Михайло Логаза і пані Надія Сеник. Сидять пані і Ніл МекКирн, президент Міської Ради.

Сиракюзи, Н. Й. (М. Л.). — Заходами Відділу УККА і при співпраці усіх місцевих церковних і громадських організацій відбулося у цій громаді ювілейне відзначення 60-річчя Української Державности в сам день 22 січня ц. р., у приняві 350 наших громадян і запрошених гостей, з бенкетом, відповідною мистецькою програмою і танковою забавою.

Перед полуднем у церквах обох наших віровизнань відбулись Богослужби в намірення українського народу, в яких взяла участь наша молодь, зорганізована в СУМ-і і Пласт-і, зі своїми прапорами, а оба парохи — о. шамбелян Василь Середович у католицькій церкві і о. протопресвітер Василь Уманець у православній — виголосили відповідні до врочистости проповіді.

Це наше найбільше національне свято відбулось у репрезентаційному Сиракюз-Готелі. Від 5-ої год. по пол. почали напливати запрошені гості і наші громадяни. Головний стіл перед стіною, прикрашеною нашим національним гербом, національними та організаційними прапорами і листками червоної калини, зайняли ветерани наших Визвольних Змагань та чолові представники місцевих, по-

(Закінчення на ст. 8-ій)

Українські промисловці в Чікаґо дають приклад жертвенности

Під час зустрічі в Чікаґо. Сидять (зліва): М. Сенчишак, дир. О. Плешкевич, дир. Р. Мицик і І. Деркач. Стоять (зліва): В. Деркач, В. Братків, А. Сокологорський, С. Борисевич, І. Вислоцький та д-р Ю. Куляс

Ню Йорк, Н. Й. (УККА). — В дні 16-го січня ц. р. відбулася тут приватно заініційована інформаційна зустріч визначних українських промисловців і представників місцевих українських фінансових установ — Кооперативної Каси „Самопоміч" і Щадничо-Позичкової Спілки „Певність" в Чікаґо. Під час розмов порушено ряд проблем, зв'язаних з українським господарським світом і його потенціяльними можливостями. У висліді дискусій рішено частіше відбувати подібні зустрічі, щоб обмінюватися думками і досвідом та поширити круг діяння для збільшення заінтересування молодих людей приватною ініціятивою творення власних, добре просперуючих підприємств.

Стверджено теж, що український економічний сектор повинен бути тісно пов'язаний з іншими здоровими й творчими проявами суспільно - громадського, культурного і політичного життя. І тому зразу п'ять присутніх промисловців, а саме: Микола Сенчишак від фірми „Гербарюм", Іван Деркач — від фірми „Альфа продуктс", Ігор Вислоцький — від фірми „Термоплестик", А. Сокологорський і С. Борисевич — від фірми „Індджекто-молд" та Володимир Братків — від фірми „Рем билдерс" зложили по 1,000.00 дол. разом 5,000.00 на фінансування Українського Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні.

Варто подати передісторію цієї зустрічі в Чікаґо. В минулому 1977 році була створена Крайова Господарська Рада УККА з осідком в Чікаґо. Членами цієї Ради є такі важливі економічні сектори нашого життя в Америці: Братські Союзи: УНСоюз, УРСоюз СУК, „Провидіння" і УНПоміч; 2. Централя Українських Кооператив Америки (ЦУКА); 3. Ліґа Українських Щадничо-позичкових Кас у ЗСА; 4. Союз Купців і Промисловців у ЗСА; 5. Українське Лікарське Товариство Північної Америки у співпраці з іншими Професійними Товариствами в Америці.

Представники тих Організацій на нарадах в Чікаґо, що відбулися 13-го серпня 1977 року однозгідно вирішили визнати своїм першочерговим завданням зібрати 25-тисячний фонд, необхідний для дальшого ведення і поширення аґенд Бюра у Вашінґтоні, яке виявилося вкрай необхідним у зовнішньо-політичних акціях".

Відносно зібрання фондів вирішено, що всі 5 секторів, які входять в склад Крайової Ради, мали би вплатити по 5,000.00 дол.

Мавши на увазі ці постанови, Управа Крайової Господарської Ради поробила заходи, щоби кожний з економічних секторів платив призначену для нього суму.

САДАТ І КАРТЕР КРИТИКУЮТЬ ІЗРАЇЛЬ ЗА ОСЕЛІ

Вашінґтон. — Єгипетський президент Анавар ель-Садат, який у вівторок, 7-го лютого, зустрічався у столиці ЗСА із членами Комісій для закордонних справ обох Палат Конґресу, знову гостро скритикував уряд прем'єра Менахема Беґіна за встановлення цивільних ізраїльських осель на окупованій арабській території, твердячи, що та політика Ізраїля є „поважною перешкодою до замирення на Близькому Сході". День раніше, виступаючи в Крайовому Пресовому Клюбі, Садат теж таврував уряд прем'єра Беґіна за оселі на Сінайському півострові, на західньому березі ріки Йордан та на інших територіях, що їх Ізраїль захопив під час війни в 1967-му році. Садат тоді в загальному критикував політику ізраїльського уряду, заявляючи, що своєю поїздкою до Єрусалиму він, Садат, „дав Ізраїлеві все", тобто фактичне визнання, а натомість уряд прем'єра Беґіна не віддячився, але навпаки, зайняв „ще більш негнучке становище".

У вівторок, 7-го лютого, президент Джімmі Картер також виступив проти нових ізраїльських осель на окупованій арабській території, доручуючи Державному департаментові оприлюднити листи і депеші Білого Дому до прем'єра Беґіна, в яких уряд ЗСА критикував Єрусалим за встановлення тих „нелеґальних осель". Справу осель Президент порушував також під час зустрічі з американськими законодавцями жидівського роду, вказуючи, що Америка бажає залишитися „приятелем обох сторін" в арабсько-ізраїльському конфлікті і тому протестує проти ізраїльських осель на арабській території.

Президент Садат, який прибув до ЗСА ще в п'ятницю, 3-го лютого, і після відвідин Америки плянує відвідати також Британію, Францію, Західню Німеччину та Австрію, у своєму виступі в Крайовому Пресовому Клюбі, як також під час зустрічей з членами американського уряду, законодавцями ЗСА, представниками жидівської громади в Америці та колишнім державним секретарем Генрі Кіссінджером, висловлював „розчарування" з політики уряду прем'єра Беґіна, але рівночасно і надію, що після його поїздки до Єрусалиму дійде до „конструктивних мирових переговорів", бо своєю візитою він фактично визнав право Ізраїля існувати як самостійна держава, а натомість ізраїльський уряд відплатився тим, що зайняв „ще більш негнучке становище" щодо звільнення арабських територій, розв'язки проблеми палестинських арабів та ізраїльських осель на арабських землях. Він заявляв, що далі продовжуватиме старання щодо замирення, але вважає, що Ізраїль також мусить „виявити добру волю" і погодитися на концесії.

Президент Садат закликав уряд ЗСА „вплинути на Ізраїль", щоб змінив свою політику, як теж вказував, що Єгипет конечно потребує американської зброї, зокрема літаків, але не проти Ізраїля, а щоб запевнити безпеку Єгипту з боку сусідів, тобто Етіопії та Лівії, які одержують зброю та іншу військову поміч від Совєтського Союзу та Куби.

У вівторок до Ню Йорку прибув ізраїльський міністер закордонних справ Моше Даян, який плянує відбути наради з лідерами жидівської громади в ЗСА щодо дальшої фінансової допомоги для Ізраїля, але також правдоподібно прибуде до Вашінґтону, щоб переговорювати з членами уряду президента Джімmі Картера. Даян перебуватиме в ЗСА правдоподібно 10 днів.

В Гарварді встановлено Фундацію ім. Івана Бонка

Кембридж (ФКУ). — 10-го грудня 1977 р. родина і друзі покійного мґра Івана Бонка (1925-75), колишнього керівника Відділу Славістичної Каталогізації Торонтського Університету, створили Фундацію в сумі 10,000.00 долярів для двох фондів ім. Івана Бонка на українські еміґраційні книжки в Бібліотеці Гарвардського Університету. Рівночасно родина бл. п. мґра Бонка погодилась подарувати українській збірці Бібліотеки Гарвардського Університету понад 800 томів еміґраційної україніки, які були власністю покійного.

св. п. мґр Іван Бонко

Прибуток з фондів ім. Бонка буде йти виключно на купівлю праць, виданих у різних европейських осередках української еміґрації між 1918 і 1950 рр., а також виданих в обох Америках від початків української еміґрації дотепер.

Кожна книжка, куплена з фондів ім. Бонка, матиме своєрідний ex libris.

Портрет бл. п. мґра Івана Бонка уже приміщено в ґалерії жертводавців у Бібліотеці Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Помер св. п. д-р Богдан Мартинович, редактор „Канадійського Фармера"

Вінніпеґ (А. Курдидик телефоном). — В четвер, 2-го лютого, тут помер нагло д-р Богдан Мартинович, відомий журналіст і редактор, проживши 62 роки. Син священика з Бойківщини, в'язень польських тюрем і Берези Картузької св. п. Б. Мартинович здобув докторат з права в університеті в Празі і від шкільної лавки відзначався активністю в громаді, яку проявляв зокрема під час війни в 1939—45 роках, та після на скитальщині. В Канаді від 1949-го року, працював важко у сталеварні, де й підірвав собі здоров'я, після чого на протязі 9-ох років працював в канцелярії КУК, а від п'ятьох років був начальним редактором „Канадійського Фармера — Нового світу", зробивши його справді високоякісним тижневиком. Крім цього, ревно і щиро працював в кооперації, в освітніх установах і здобув собі своєю особистістю загальну пошану, виявом якої була й панахида за покійного в неділю, 5-го лютого, з участю понад 500 осіб, та похорони в понеділок, 6-го лютого, в якому взяло участь понад 250 осіб.

Осиротив дружину, сина і дочку.

В Етіопії розпочалась велика офензива проти сомалійських військ

Аддіс Абеба, Етіопія. — Пресові аґенства інформують, що в Етіопії розпочалась велика військова офензива проти сомалійських партизанських частин і реґулярних військових одиниць з метою викинення сомалійців з провінції Оґаден, яку вони контролюють майже від самого початку військового перевороту в Етіопії. Етіопійські військові чинники заперечують поголоски про велику концентрацію війська в Оґадені, але урядові чинники повідомили, що етіопійська армія, захопивши знову місто Гарар, марширує в прискіпшеному темпі в східньому напрямі, де знаходяться сильно укріплені стратегічні місцевості, контрольовані сомалійцями. При тому совєтські літаки, керовані в більшості кубинськими летунами, постійно бомбардують позиції сомалійців, хоч міністер інформації в етіопійському уряді Баалю Ґірма категорично заперечив, що в складі етіопійської армії знаходяться росіяни і кубинці. Також речник військового управління у своєму привітанні першої групи закордонних журналістів, якій дозволено приїхати до Етіопії, заперечив в Аддіс Абебі, що вже розпочалась раніше передбачувана контрофензива етіопійської армії проти сомалійських „напасників". Деякі західні дипломатичні джерела стверджують однак, що мораль сомалійських вояків є далеко вищою від моралі етіопійців і тому не виключно, що офензива може закінчитися неуспішно, помимо великого накопичення совєтської зброї, якою, поза малими винятками, не можуть ще повністю орудувати місцеві вояки. Цю функцію виконують за них понад 1,000 росіян і 3,000 кубинців, число яких постійно збільшується. Згідно з цими джерелами, совєтські і кубинські „дорадники" керують усім, включно з плянуванням військової стратегії. Аґенство Ройтера повідомило також, що в напрямі Етіопії наближаються совєтські кораблі, везучи тесячі кубинських вояків для підкріплення етіопійської армії і зміцнення розпочатої офензиви проти Сомалії. Деякі дипломати стверджують, що на кораблях знаходиться від три до шість тисяч кубинських вояків, які мають поповнити континґент кубинських вояків в Етіопії. Західні дипломати у Моґадішу столиці Сомалії, звітують, що у зв'язку з розпочатою контратакою в провінції Оґаден, Сомалія проголосила частинну мобілізацію для поповнення своєї армії, а в країні наростає тривога. Сомалійці ставлять собі питання: чи Етіопія, у спілці з Совєтським Союзом і Кубою, захопивши провінцію Оґаден, поширить свою офензиву на Сомалію? Як реаґуватиме на це Вашінґтон і чи не існує яканебудь домовленість між ЗСА і Совєтським Союзом? Якщо Москва щонебудь пообіцяла Вашінґтонові, то чи додержить слова? Ці питання обговорюються тепер на сторінках сомалійської преси, яка переповнена тривожними вістками про збільшену активність СССР і Куби в Африці, зокрема в Сомалії.

Зростає популярність французьких лівих партій

Париж. — Пресові аґенства інформують, що популярність французьких лівих партій значно зросла, помимо того, що вони поділені і йдуть різними шляхами до виборів, ялі відбудуться у Франції за 7 тижнів. Праві партії, включно з деґолістами, ведуть між собою війну за непринципові справи. Французька преса переповнена перестрогами, які звертають увагу виборцям, що все це може закінчитися катастрофально для Франції. Впливовий щоденник „Лє Фіґаро" нарікає, що французи навіть не думають, що вибори вже за плечима. Багато з виборців перестали цікавитись політикою і заявляють, що без них обійдеться, або кажуть, що подібні ситуації у Франції вже були раніше та що це тільки передвиборча гарячка. Опитування, переведені різними дослідними інститутами, вказують, що ліві партії — комуністи, соціялісти і скрайньоліві угрупування, правдоподібно одержать 51 відсоток усіх голосів у виборах, у порівнянні з 44 відсотками, які одержать деґолісти й інші помірковані та праві політичні партії. Політичні спостерігачі стверджують, що перемога лівих і здобуття ними більшости у парляменті означатиме, що вони створять коаліцію і формуватимуть новий уряд, а тоді Франція опиниться в економічній кризі, бо ЗСА і країни Европейського Економічного Ринку відмовляться від економічної співпраці з прокомуністичним урядом. Якщо однак консервативний табір здобуде сяку-таку перемогу у виборах 12-го березня, то стан правдоподібно не зміниться.

Відкрито другий семестр викладів УКУ в Канаді

Монтреаль (ОУПС). — У вщерть виповненій конферанційній залі парафії св. Михаїла на Ібервіль у столиці Квебеку відбулася святкова інавґурація зимового семестру УКУ в неділю, 15-го січня 1978. Після співаної Служби Божої, що її відправив парох о. д-р Ігор Мончак у церкві св. Михаїла студенти й зацікавлені парафіяни в числі понад півсотні перейшли до конференційної залі, в якій відбулася інавґурація нового семестру. З привітом „Христос Раждається" координатор філій УКУ в Вільному світі проф. Яр. Рудницький відчитав привіт від ректора УКУ в Римі — Патріярха Йосифа й пояснив зібраним, що зимовий семестр відбуватиметься з рамени Богословського Факультету УКУ в формі циклу викладів на тему: „Ватиканського Собору, Східніх Церков і проблеми Патріярхату". Від імені Філії й професорського збору він привітав викладача — о. д-ра Ігоря Мончака й запросив його до слова. Отець доктор на вступі роздав циклостилевий конспект першого викладу й на цій основі проаналізував поняття помісности Церкви, рішення Ватиканського Собору про верховну владу Папи й єпископів, узгодження делегованої влади в Церкві „в дусі мира, любови й одности" й діяльність Церкви в житті. Після викладу відбулася дискусія й запити. Дальші виклади о. д-ра Мончака назначені на 29-го січня, 12-го й 26-го лютого, 12 й 26-го березня й закінчення семестру 9-го квітня.

З нагоди інавґурації другого семестру Філії УКУ присутні підписали привіт — новорічні побажання Ректорові УКУ в Римі Його Святості Патріярхові Йосифові.

Комісія прав людини при ОН почала сесію

Об'єднані Нації, Н. Й. — Минулого понеділка, 6-го лютого, тут розпочалася нова сесія Комісії прав людини цієї міжнародної організації. Сесія має тривати п'ять тижнів. Під час цієї сесії згадана комісія матиме нагоду доказати, чи вона „гідна довір'я і життєздатна" — заявив голова американської делеґації до цієї комісії, Едвард Мезвінський, колишній демократичний конґресмен з Айови.

Захід постійно критикує згадану Комісію, в якій переважають представники комуністичного бльоку і країн „третього світу", за те, що часто таврує Південно-Африканську Республіку, Чіле, Ізраїль та інші некомуністичні держави за порушення прав людини, але відмовляється розглядати закиди проти Совєтського Союзу, його сателітів у Східній Европі та проти африканських країн.

Едвард Мезвінський заявив на пресовій конференції, що Комісія „повинна вести відкриту дискусію щодо порушення прав людини в усіх країнах світу", додаючи, що делеґація ЗСА „напевно видвигне" справу порушення тих прав у Камбоджі, Уґанді, Екваторіяльній Ґвінеї та інших африканських країнах і „не обмежуватиме свого зацікавлення станом у країнах третього світу". Коментатори вказують, що це був недвозначний натяк, що делеґація ЗСА видвигатиме справу порушення прав людини також в комуністичних державах, зокрема у Совєтському Союзі.

В Москві заарештовано 5 членів незалежної робітничої спілки

Москва. — Ассосіейтед Пресс інформує, що аґенти КҐБ заарештували в понеділок, 7-го лютого ц. р., 5 членів-основників незалежної, а тим самим нелеґальної, робітничої спілки, яка була створена минулого місяця з метою обороняти інтереси тих робітників, які були звільнені урядовими чинниками за те, що домагалися покращання умов праці, або критикували урядову робітничу спілку за недостатню увагу до проблем робітництва. Ніколай Іванов, речник цієї групи, заявив закордонним кореспондентам, що існує можливість, що декого з ув'язнених звільнять, а зглядно накажуть покинути Москву і повернутись до своїх місцевостей. Тимчасовий голова незалежної робітничої спілки й ініціятор її створення Владімір А. Клебанов, колишній копальняний робітник з Донецька в Україні, переховується і живе нелеґально, щоб уникнути ув'язнення бодай в початковій стадії діяльности спілки і визнання її Міжнародною Робітничою Організацією та іншими демократичними робітничими спілками на Заході.

Амбасадор В'єтнаму до ОН таки залишить Америку

Ню Йорк/Ганой. — Хоча комуністичний уряд В'єтнаму продовжує заперечувати твердження Державного департаменту і Федерального Бюра Інвестиґації (Еф-Бі-Ай), що Дінг Ба Тґі, в'єтнамський амбасадор до Об'єднаних Націй, брав участь у шпигунській діяльности проти ЗСА, як і заперечує це сам амбасадор Тґі, то в неділю, 5-го лютого, в'єтнамський уряд таки відкликав того амбасадора з Америки.

Державний департамент ще в п'ятницю, 3-го лютого, наказав амбасадорові Тґі залишити ЗСА, твердячи, що він брав активну участь у шпигунській сітці на користь Ганою, тобто у діяльності, за яку минулого тижня працівники Еф-Бі-Ай заарештували Роналда Луїса Гомфрі, працівника Інформаційної Аґенції ЗСА, та в'єтнамця Труонга Дінг Гунга, який від 1964-го року живе в Америці, закидаючи їм, що протягом принаймні двох років передавали таємні документи уряду ЗСА в'єтнамським дипломатам в ОН та аґентам Ганою в Парижі.

Вимога Державного департаменту, щоб амбасадор Тґі залишив країну — це перший випадок, що таке „видворення" було застосоване до такого високого чиновника в Об'єднаних Націях. Спершу в'єтнамська місія до ОН і сам амбасадор Тґі, заперечуючи твердження американських чинників щодо існування шпигунської сітки та участи в ній згаданого амбасадора, відмовлялися виконати вимогу Державного департаменту, заявляючи, що Дінг Ба Тґі продовжуватиме свої функції. Однак у неділю Ганой відкликав свого амбасадора, зазначуючи, що закиди з боку ЗСА — „це провокація і наклепи".

Італійські комуністи резиґнують з участи в уряді, співпрацюватимуть з Андреотті

Рим, Італія. — Центральний Комітет італійської Комуністичної партії повідомив в понеділок, 7-го лютого ц. р., діючого прем'єр-міністра Джуліо Андреотті, що враховуючи урядову кризу, яка може некорисно відбитись на господарському житті Італії, комуністи більше не вимагатимуть участи в кабінеті, приймають передумови Християнсько-демократичної партії і співпрацюватимуть з кабінетом Андреотті, якщо такий буде сформований на базі домовлености. Андреотті, якому його власна партія не дала уповноважень говорити з комуністами про участь в уряді, запропонував італійським комуністам більш відповідальну ролю в парляменті і парляментарних комісіях, які мають безпосередній нагляд над урядовою політикою. Андреотті обіцяв надати комуністам також більше прав при ухвалюванні урядових програм. Генеральний секретар італійської Комуністичної партії Енріко Берлінґуер заявив кореспондентам, що головною метою Компартії й далі буде здобути перевагу в парляменті й прийти до влади в Італії шляхом демократичних виборів. Недопущення комуністів до кабінету під теперішню пору Берлінґуер уважає „великою помилкою". Після двохгодинної розмови з Андреотті, Берлінґуер відмітив, що Компартія, враховуючи настанову інших політичних партій, погоджується прийняти запропоновану їм християнськими демократами умову і піддержати прем'єра Андреотті в парляменті. Раніше комуністи, піддержані соціялістами і республіканцями, спричинились до повалення уряду Андреотті, влаштовували масові демонстрації в цілій країні і домагалися включення їх до уряду. Змінна тактика комуністів викликала в Італії неабияке здивування.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Правильний підхід

Кілька днів тому Джозеф Каліфано, секретар здоров'я, освіти і суспільної опіки, заявив, що уряд президента Джіммі Картера таки настоюватиме на тому, щоб Конгрес схвалив представлений Білим Домом законопроєкт, який пропонує встановити 9-відсоткову верхню межу на річні підвишки в коштах медичної опіки в шпиталях країни, бо добровільні обмеження самими шпиталями виявилися цілком неефективними.

Становище секретаря Каліфана цілком правильне, бо не зважаючи на зобов'язання шпитальних адміністрацій не допускати до надмірних підвишок в коштах медичної опіки в їхніх інституціях, ці кошти збільшалися по 14 або 15 відсотків річно, починаючи від квітня 1974-го року, коли вигасла урядова контроля над цінами і платнями в майже всіх ділянках економіки ЗСА. В той самий час ціни на продукти широкого вжитку зростали тільки по 5-6 відсотків річно.

Заклик Каліфана дуже на часі, коли взяти під увагу факт, що пересічний американський громадянин, зокрема пенсіонер, може втратити всі свої ощадності на випадок довготривалої недуги, а велика кількість американців зовсім неспроможна покрити коштів довшого перебування в шпиталі. Урядова контроля над підвишками в коштах медичної опіки в шпиталях конечно потрібна, бо від 1950-го року кошти тієї опіки зросли майже на 1,000 відсотків.

Не зважаючи на те, що проти встановлення 9-відсоткової верхньої межі на річні підвишки в коштах вже заявилося багато шпитальних адміністрацій і речники лікарських товариств, твердячи, що таке обмеження на підвишки спричиниться до погіршення якости медичної опіки, то ці твердження можна легко заперечити, як це вказують члени уряду президента Картера та речники різних приватних асекураційних інституцій. Вони не заперечують, що якщо Конгрес схвалить пропозицію Білого Дому, то шпиталі будуть змушені ввести ряд змін у свою щоденну процедуру, але доказують, що таки можна додержуватися 9-відсоткової межі щодо підвишок в коштах і не треба жертвувати якістю опіки в шпиталях.

Прихильники верхньої межі накреслюють ряд можливих способів, якими шпиталі можуть значно зменшити свої видатки. Вони, наприклад, вказують, що кожного року втрачається біля 2 більйони долярів на вдержання 100,000 ліжок у шпиталях, але цих ліжок ніхто не вживає. В додатку, шпиталі, які находяться близько себе, можуть користуватися спільним коштовним медичним приладдям і навіть приміщеннями, щоб в такий спосіб позбутися непотрібної коштовної дуплікації. Крім того, прихильники верхньої межі твердять, що в американських шпиталях роблять надто багато дуже коштовних, але фактично непортібних операцій, не зважаючи на те, що хірурги знають, що дану недугу можна вилікувати різними ліками, які набагато дешевші.

Асекураційні інституції, члени уряду та коментатори правильно вказують, що дотеперішні астрономічні підвишки в коштах медичної опіки до великої міри спричинені марнотратними шпитальними процедурами, які можна порівняльно легко зліквідувати.

Треба надіятися, що Конгрес прислухається до закликів секретаря Джозефа Каліфана і схвалить законопроєкт Білого Дому щодо 9-відсоткової верхньої межі на річні підвишки в коштах медичної опіки в шпиталях. Як виявилося, добровільні заходи шпитальних адміністрацій не були задовільні. Треба таки встановити примусову урядову контролю над підвишками. Цього вимагає добро всіх американських громадян, зокрема пенсіонерів і тих, які належать до менш заможних прошарків американського суспільства.

Степан Женецький

ПЕРША ВІЙНА МІЖ КОМУНІСТИЧНИМИ ДЕРЖАВАМИ

Як подали світові засоби масової інформації, між двома комуністичними державами, В'єтнамом і Камбоджією, ведуться завзяті прикордонні бої, які треба вважати справжньою, хоч формально не проголошеною війною. Дипломатичні відносини між воюючими зірвані.

І хоч ця війна, здавалося б, не має великого значення у світі, проте вона привернула велику увагу західніх політичних коментаторів. Для багатьох народів є малозначним, чи В'єтнам відбере менший чи більший кусень камбоджської території; не матиме значення для Америки, Европи, чи навіть для Африки, якщо навіть одна з тих країн окупує другу. В'єтнам і Камбоджа лежать далеко від цих континентів і жадна з тих країн не має більшого значення в політичному, чи торговельному світі.

Проте, ця війна дуже важлива для Заходу в іншому значенні: це ж дві комуністичні держави провадять завзяту війну проти себе, ця війна тягнеться вже майже пів року і в ній беруть участь бойові одиниці величиною дивізії і більші. Ця війна важлива ще й тим, що вона зменшує вагу ідеології в політиці наших днів

Історія непорозумінь між комуністичними державами, яких комуністи не змогли полагодити між собою, почалася відмовою послуху Москві комуністичної Югославії в 1948 році. За цей непослух Москва прогнала Югославію з усіх міжнародних комуністичних організацій. Москва була післала навіть свої війська на кордони Югославії. З того часу Югославія стала терновою колючкою в оці Москви. Було багато спроб для замирення, але всі без успіху. По сьогоднішній день Югославія є завзятим оборонцем прав, що всі комуністи у світі можуть прямувати до комунізму „окремими дорогами".

Найбільшого клопоту в комуністичному світі завдав розрив між Совєтським Союзом і комуністичним Китаєм. Багато разів велися завзяті бої на різних відтинках довгого на 5,000 миль совєтсько-китайського кордону. Про них обі сторони мовчали. Тільки одна велика битва своєтсько-китайських військ набрала була світового розголосу, а це криваві бої над рікою Уссурі, що мали місце 2-го березня 1966 року. В цій битві брали участь великі військові зєднання, і по обох сторонах були значні жертви в людях. Проте, дипломатичні відносини між СССР і Китаєм не були ніколи зірвані, хоч амбасадори були відкликані зі столиць обох країн в 1966 р., коли то китайські патріоти були побили совєтських дипломатів під час протисовєтської демонстрації біля совєтської амбасади в Пекіні. Повернулися амбасадори на свої місця в Пекіні і Москві аж в 1970 році.

Напружені відносини між Совєтським Союзом і комуністичним Китаєм існують увесь час від 1960 року по сьогоднішній день. З того часу москалі держать пару мільйонів свого війська на китайських кордонах. Проте, між Совєтським Союзом і червоним Китаєм ніколи не заіснував такий стан, який можна б було назвати війною.

Про бої між В'єтнамом і Камбоджою найперше повідомили західні туристи та втікачі з воєнних теренів ще в серпні 1977 року. Згідно з цими повідомленнями, сутички проходили там від травня минулого року. Ніхто на Заході не знає, котра сторона започаткувала перестрілку, або про що там властиво йдеться. Більшість боїв проходили на тій частині камбоджської території, якою Північний В'єтнам користувався під час війни проти американських військ на півдні. Згідно з повідомленнями, в'єтнамці мали б зайняти ту частину території Камбоджі, яка зветься „папужиний дзьоб", що його свого часу були захопили американці.

Головний політичний дорадник Картера, Збіґнєв Бжезінскі, назвав цю в'єтнамсько-камбоджську війну „пробною війною" між Совєтським Союзом і комуністичним Китаєм, бо В'єтнам одержує зброю від москалів, а Камбоджа від китайців. Москва на таке ствердження Бжезінского гостро зареаґувала і заявила, що війна між В'єтнамом і Камбоджою не ведеться за її намовою, та що її спровокував... Китай! Проте, досі немає жадного наявного доказу, щоб Совєтський Союз, чи Китай, спричинили бої між своїми підопічними в Південно-Східній Азії. Натомість є інформації, що китайці намагаються вплинути на в'єтнамців і камбоджців, щоб вони перестали воювати між собою; немає жадних відомостей, чи Москва впливає на в'єтнамців, щоб ті припинили аґресію на Камбоджу.

З історії відомо, що народи Камбоджі і В'єтнаму є давніми ворогами і часто між собою воювали. В давнині в'єтнамці постійно захоплювали по куску територію Камбоджі аж до 19 сторіччя, коли Франція заняла цілу ту територію.

Та не дивлячись на те, чи ця війна є московсько-китайською ривалізацією на цьому обширі Азії, чи колотнечою між двома сусідніми народами, в'єтнамцями і камбоджцями, — важливим залишається факт, що ця війна ведеться між двома комуністичними державами. А це в свою чергу означає, що нібито незнищима єдність кому-

(Закінчення на ст. 8-ій)

Богдан Цимбалістий

ЧИ ПОТРІБНІ ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ НА ЕМІҐРАЦІЇ?

(Дискусійне)

IV.

Найвищі осяги нашої еміґрації здобуто проти волі деяких наших партій або навіть у боротьбі проти їх спроб зруйнувати ці осяги. Ось кілька прикладів:

Енциклопедія Українознавства є, очевидно, одним з перших наших більших досягнень. Видання її треба завдячувати проф. Кубійовичеві та групі науковців, яких він зумів зорганізувати для цього діла, як теж тисячам наших жертвенних громадян. Ніяка політична партія не піддержувала того діла хоч би закликами до свого членства жертвувати гроші на це видання, жадна не дала ані сотика зі своїх партійних фондів і не переводила збірки серед своїх членів.

Всі ми згідні в тому, що черговим найбільшим здобутком нашої еміґрації в ЗСА було створення трьох катедр українознавства і Наукового Дослідчого Інституту при Гарварді. Створено їх зусиллями групи молодих ентузіястів та біля дев'яти тисяч жертвенних громадян. Жадна політична партія не причинилась до цього великого діла ані морально, ані матеріяльно.

Після такого неґативного балянсу діяльности наших партій варто застановитися над їхніми успіхами. Можна вказувати на їхні організації молоді, на їхні літні табори, на самодіяльні гуртки. Все це дуже позитивне. Але треба питатися, чи не можна було б організувати українську молодь в одній організації, поза увагою партії, і тим самим не сіяти зерна незгоди і непорозумінь між молоддю. Зрештою, якби політичні партії були стримали свою діяльність на еміґрації, так було б й сталося. Дехто може побоюватися, що відсутність партій привела б до застою і до спаду жертвенности серед нашої громади. Для нас динаміка для самої динаміки не має ніякої вартости. А динаміка, викликувана на побоювання інших, на ширення незгоди, є просто шкідлива. Якщо мова про жертвенність, можна сподіватися, що вона збільшилася б, коли б громадяни скерували свої пожертви на загально-національні цілі, а не внутрішньо- партійні. Зрештою, видання ЕУ і створення Гарвардського Наукового Центру доводять, що є в нас тисячі громадян, готових жертвувати на загально-національні цілі без інструкцій партій.

Можливо, що партії могли б вказати на інші свої осяги. В кожному разі, було б дуже корисно, якби кожна наша партія перевела безсердечно щирий і критичний екзамен своєї діяльности за останніх понад 30 років. Що зробила вона конкретно для допомоги Україні, куди ішла уся її увага та енергія: на виконання загально-національних завдань чи на міжпартійні порахунки, розколи й консолідації? Скільки нагод для корисної роботи через це змарновано! Недавно Б. Осадчук звернув увагу на прямо скандальне проґавлення нагоди („Свобода", 2 грудня 1977) показати опозиційні мистецтво й літературу з України на цьогорічному Бєнналє у Венеції. Чехи підготовлялися до цієї вистави цілий рік. Поляки і росіяни привезли багатющий матеріял про опозицію в їхніх країнах. України майже не було. Тим часом, у близькому Мюнхені є Державний Центр, який, за словами свого речника, „веде українську національно-визвольну політику", є центри інших політичних середовищ. На жаль, їхня увага вже від років скерована на внутрішні міжпартійні взаємини, розколи й консолідації, а на справжню важливу і корисну діяльність нема часу і сил. Це тільки один приклад змарнованих нагод.

Останніми роками заіснувала нагода допомагати нашим політичним в'язням мобілізуванням світової опінії на їх оборону і тим самим виводити справу України на міжнародний форум. Хто-ж ту нагоду використовує, хто найбільше робить в цьому напрямку? Не наші партії, але гуртки молоді, зорганізовані довкола „комітетів Мороза", чи „допомоги політичним в'язням" і п. Роблять це без піддержки широких кіл громадянства, яке так привикло думати категоріями партій, що і не спостерігає цієї праці.

Тим часом, наші політичні середовища влаштовують многолюдні з'їзди з бенкетами, збирають не раз поважні суми грошей на свої фонди, а на піддержку корисної та успішної роботи груп наших молодих ідеалістів грошей нема. Тим часом, ці молоді люди можуть дати свій час, ентузіязм, труд, але годі вимагати від них грошових пожертв.

На нашу думку, увага громадянства повинна переключитися. Треба забути про існування старих, вивезених з краю партій, треба дозволити їм спокійно доживати свого віку, зате треба активно і жертвенно піддержувати оті молодші динамічні кола, які не обтяжені ніякими минулими ресинтементами і суперництвом за владу, які не збираються повертатися в Україну по владу і не думають накидати своїх політичних поглядів населенню України. Вони, бувши громадянами ЗСА, Канади чи іншої західньої держави, хотіли б реально і конкретно допомагати українському народові в його змаганнях до свободи і справедливого ладу. Це та молодь, що так успішно вела і веде кампанію за створення українського Наукового Центру при Гарварді, це та молодь, що голодує перед амбасадами, що їздить на різні конференції, телефонує, пише листи до американських політиків, їх відвідує, інформує — все це досить успішно, зі знанням справи, терену і можливостей. Саме її діяльність доводить, що еміґрація може виконувати свою політичну ролю багато успішніше, коли звільниться від балясту минулого, якими є привезені з краю наші політичні партії.

(КІНЕЦЬ]

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

КОСМІЧНА АРХЕОЛОГІЯ

Недавно появилася на книгарськім ринку ЗСА цікава книжка Т. Ферриса п. з. „Червона межа". Червона межа, це кольор світляного спектру, до якого пересувається світляна хвиля рейдуючої ґалактики в космосі. Цей феномен став основою революційного відкриття, що його астрономи назвали „ експансією Всесвіту". Астроном, обстежуючи далекі простори космосу, бачить мряковини та далекі ґалактичні, віддалені від нас багато більйонів світляних років. Більшість з тих ґалактик, правдоподібно вже не існує, а як існує, то в іншім місці та в іншій конфіґурації зір. Телескоп тому слід вважати за „машину часу", а астрономів за космічних істориків, чи радше археологів, що оглядають та реєструють минуле Всесвіту на телескопних світлинах.

Скільки німих, але як вимовних свідків нашої цивілізації та біологічного розвитку життя скриваються в глибоких шарах нашої землі, доки їх не розкопає лопата, чи кайло археолога. Подібно, як археологи, астрономи також розкопують безмежну долину простору, яка заздро береже таємниці Космосу. З розвитком телескопу, радіоастрономії та спектральної аналізи, астрономи дістали в свої руки потужні знаряддя, які дають їм змогу пізнавати щораз нові варіянти небесних тіл, еволюцію їх життя та красу й велич побудови Всесвіту.

В 1970 р. астрономам вдалося дійти до межі Всесвіту, що має бути віддалений від нас 18 більйонів світляних літ. Але те, що вони побачили, була не межа, але час народження Всесвіту, що як відомо, на основі теорії „Великого зудару" почався 18 більйонів літ тому. Наш бо Всесвіт не має границь у фізичному значенні, якщо взяти до уваги теорію релятивности, згідно з якою він замкнений всередині великанської кулі. Тому, якщо б вдалося людині проникнути даль Всесвіту та вислати з землі сиґнал, то він вернеться до нас з протилежного боку.Так само, як літак, що вилетівши на схід,вернеться до нас, по окруженні землі, зі заходу.

Астрономія, це неначе подорож на світляних хвилях в минуле Всесвіту, яке немов на фільмовій стрічці пересувається перед нами крізь сочку телескопу. Чим дальше їдемо в простір, тим старші бачимо об'єкти та давніші події. Причиною того є скорість світляних хвиль, які доходять до нас з космосу, та великанська скаля відстані поміж небесними тілами, що становлять сценар космосу. З Сонця світло пливе лишень кілька хвилин, з найближчої зорі Альфа Кентавр 4, 3 світляних літ, а з осередка нашої ґалактики 30,000 літ. Коли тепер дивимося на об'єкт віддалений від нас кілька мільйонів світляних літ, ми бачимо його не таким, яким він є тепер, але таким яким він був кілька мільйонів літ тому. А об'єкти віддалені від нас кілька більйонів світляних літ, ми бачимо такими, якими вони були, можливо перед народженням нашої сонявшної системи. Події, що відбуваються в космосі тепер, побачать може наші пра-пра-пра-пра-внуки, якщо наша цивілізація себе не знищить. Прослідкуючи еволюцію зір у щораз глибших шарах Всесвіту, ми можемо виготовити собі щось вроді каталогу еволюції зір, що дозволить нам хоч не повністю, зрозуміти процеси народин, еволюції та смерти зір і цілих ґалактик.

Зорі, чи пак космічні сонця, подібно як і люди, родяться і дозрівають, мають свою молодість, дозрілі літа і старість, яка кінчається космічною смертю.

Значні запаси ядерного „пального" (новотворена зоря на 90-95 відс. складається з водню) забезпечать зорі довге життя і відносну стійкість з вичерпанням цих запасів у зорі наступає період бурхливої перебудови її надр і атмосфери, в дію вступають нові джерела енерґії. Разом з внутрішньою перебудовою зоря зміняє свій вигляд, свої розміри, температуру поверхні та швидкість обертання наволо осі. Одним словом, зоря „старіє".

(Закінчення на ст. 8-ій)

Едвард Касинець
Гарвардський університет

ДОКУМЕНТАЦІЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ

(на Гарвардському прикладі)

I

Бібліографічна та бібліотекарська робота в Україні має довгу, цікаву і фактично не вивчену історію. З самого початку друку на Україні (1574) фокус друкарської та бібліографічної діяльности перемішався то у Східню, то в Західню Україну. Так у 16 та 17 століттях центри були переважно на Заході (Львів, Остріг), одначе у 18 столітті важливими друкарськими та бібліографічними центрами стали українські типографії в Києві, Чернігові та в тількищо заснованих містах Катеринославі, Миколаєві й Харкові. Проте, у другій половині 19 ст. фокус знову переміщається до Галичини. Там менш гнітюча рука австрійського уряду дозволяла порівняно вільний розвиток наукових організацій, таких як Бібліографічна комісія Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка, створення історичних музеїв та друкування серійних видань у широкому маштабі. При відсутності національної бібліографії, ці серійні видання заміняли національну бібліографічну реєстрацію. До початку цього століття з Галичини вийшло багато визначних бібліографів, серед яких були І. О. Левицький, Василь Доманицький та І. Свєнціцький. Кількість їх збільшилася в двадцятих і тридцятих роках. Тут можемо згадати Івана Калиновича, Івана Кревецького, Степана Сірополка, Івана Огієнка, Льва Биковського та Є. Ю. Пеленського. Перенесення української бібліографії на Захід та до З'єднаних Стейтів Америки здійснилося завдяки зусиллям деяких з цих осіб.

Не можна сказати, що не було важливого бібліографічного розвитку на Східній Україні перед „відродженням" 1920 років. Важливі бібліотечні збірки зосереджувалися в Харкові, Києві та Одесі, а приватні збирачі, як В. В. Тарнавський у Чернігові, С. А. Поль у Катеринославі та київський митрополит Флафіян у Києві створили чималі збірки рукописів та друкованих книжок. Книгознавчі дослідження були зосереджені в Новоросійському бібліографічному товаристві в Одесі, що його заснував у 1898 році І. А. Линниченко. Інші важливі праці з бібліографічної тематики вели індивідуальні ентузіясти, як, наприклад, В. С. Іконніков, біо-бібліограф Ф. Павловський, таврійський бібліограф академік Арсеній Маркевич, дидактичний бібліограф Хр. Алчевська та бібліограф красного письменства М. Комаров (псевдонім: Уманець). Усе ж таки, гнобляча політика царського режиму щодо розвитку книжки українською мовою була гальмом у творчому розвитку української книжкової культури. Тільки з демократичною і національною революцією на Україні в 1917 році ця політика була скасована і кайдани розірвано, що дало можливість для створення істотної дослідчої збірки україніки та розвитку української національної школи бібліології. Найкращі представники цієї школи — це Ю. О. Меженко та його колеґи з Українського Наукового Інституту Книгознавства, що був заснований 1922 року. На жаль, цей розвиток на Східній Україні був короткотривалий. Уже 1931 року Меженко був засуджений як шкідник в українському книгознавстві, і він, як і його колеґи М. Яшек, Дмитро А. Балика, Кость Довган, Олена Маслова, Михайло Ясинський та багато інших були або вислані з центрів української книгознавчої роботи, або, як у випадку М. В. Геппенера, М. Голкевича та видатного Ф. П. Максименка, були переведені до адміністративної роботи.

Після нищівної Другої світової війни спроби відновити українську Бібліологічну роботу на Заході почав у Німеччині Володимир Дорошенко заснуванням „Українських бібліологічних вістей" Української Вільної Академії Наук (1948). На жаль, ця цікава публікація, як і „Рідна книга на чужині", орган Книгоцентру (1949), пережили тільки перше число видання. Далі, протягом наступного десятиліття померло досить багато діячів, що були активістами в книгознавчій та видавничій діяльності у міжвоєнній Галичині та Чехо-Словаччині — Ю. Тищенко (Сірий), Є. Ю. Пеленський, Степан Сірополко та Петро Зленко. Інші, як ось Віталій Левицький, перестали друкуватися в українській бібліографічній ділянці. Настало мовчання в українській бібліографії.

Значна кількість українських еміґрантів-спеціялістів, що приїхали до ЗСА й Канади в післявоєнний період, почали наприкінці п'ятидесятих років працювати в бібліотечній професії. Ситуація не була сприятлива. В усій Північній Америці та Европі існувала лише жменя документальних збірок, про які можна було сказати, що вони українські. Навіть істотні колекції україніки в головних західніх книгозбірнях — Конґресовій бібліотеці, Національній школі східніх мов у Парижі, Папському східньому інституті, бібліотеці Британського музею, університетській бібліотеці у Відні, бібліотеці Гельсінкського університету — не були чітко відокремленні від російських збірок, або, що ще гірше, були неклясифіковані. Цю ситуацію можна лише частково пояснити зловмисністю чи політичними перешкодами, бо в основному вона була результатом неуцтва.

У 1956 році Я. Б. Рудницький виготовив досі не опублікований огляд україніки в Конґресовій бібліотеці (пізніше доповнений працями Андрія Фесенка). Почало також виходити кілька бібліологічних серій: „Бібльос" (Ню Йорк, весна 1955), „Бюлетень" Бібліотечної комісії НТШ (Ню Йорк, осінь 1959), „Україніка канадіяна" (Вінніпеґ, 1953), „Річник української бібліографії" УВАН (Ню Йорк, 1960). У наступному десятиріччі появилося кілька бібліографічних довідників. Серед них можна назвати бібліографії україніки Human Relation Area File (1956), В. Кея-Кисілевського (Вінніпеґ, 1961), Андрія Григоровича (Торонто, 1964), Романа Вереса (1967) і Олександра Соколишина (1973). Зріст числа україністичних довідників і поява великої кількости професійних українських бібліографів і бібліотекарів, а також еміграційного ринку — все те витворювало чинники позитивних змін у царині української бібліології.

Слов'янські бібліографи неукраїнського походження почали приділяти більше уваги проблемам транслітерації, клясифікації та побудови українських збірок з еміґраційних та совєтських видань. У деяких збірках, як наприклад, Конґресовій бібліотеці, Нюйоркській публічній бібліотеці та бібліотеці Гарвардського університету, основа, на якій будується збірка, датована початком цього століття, коли відбувався обмін між науковими інституціями в Україні та на Заході. Звичайно, деякі матеріяли придбали в кінці 20-их та в 30-их роках такі піонери, як А. К. Кулідж з Гарварду. Розбудова збірок продовжувалася з пожвавленням слов'янських студій на протязі 60-их та на початку 70-их років і тільки недавно зростання їх припинилося. Під час цього періоду були створені важливі збірки україніки в університетах Іллінойс (Урбана), Торонто, Альберта та Міннесота.

1963 року створено Товариство Українських Бібліотекарів Північної Америки, офіціяльним органом якого став у 1971 році квартальник „Українська книга" (Філядельфія). Його назву перейнято з журналу Пеленського.

Все ж таки не зважаючи на ці важливі досягнення, я б сказав, що досягнення в ділянці української документації перебувають в професіонально „уразливому" стані. Дозвольте мені вказати на деякі фактори, що призвели до цієї уразливости. Поперше, в останні роки померли деякі видатні діячі в ділянці української документації на Заході — В. Дорошенко (1963), В. Міяковський (1972), і зовсім недавно Б. Кравців (1975). Буквально з десятків бібліотекарів українського походження, що зайняті у книгозбірнях Північної Америки, найталановитіші часто працюють як адміністратори, а не як бібліотечні дослідники. Збірки ж совєтської України, за незначним вийнятком, американські дослідники мало використовують. До того ж деякі із збірок у нашій країні практично недоступні із-за чудернацтв їхніх кураторів. Серед українських бібліографів переважає невизначеність професіональних норм. Не зважаючи на факт, що більшість з них повинна бути знайома з величезною кількістю документації в різних мовних групах від турецької до німецької, існує дуже мало розроблених довідкових матеріялів, які б допомагали йти далі в установлюванні параметрів їхніх дисциплін. Для встановлення норм чи цілей збірок, що починають лише будуватися, потрібні ґрунтовніші огляди вже існуючих збірок.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(11)

5. ЗВІТИ ГОЛОВНИХ РАДНИХ

Продовження

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО АНДРІЯ ДЖУЛИ

On March 28, 1976 the annual district meeting of the Pittsburgh and Western Pennsylvania, and West Virginia branches was held in branch 161 lodge roms in Ambridge. At the meeting, our Supreme President Mr. Joseph Lesawyer gave an inspiring report on business for the preceding year. I was elected as the new chairman for the District. It is gratifying to say that we organized 136 new members, 77% of our quota.

During our Supreme Assembly meeting in 1976, the assembled board decided that Pittsburgh would be the host city for the 29th convention of our organization. Upon my return home, I contacted the hotels in the city of Pittsburgh. Completing all the preliminary ground work, a meeting was arranged with the contacted hotels, Mr. Lesawyer and myself. After these seminars, we decided upon Hotel Hilton for the 1978 convention. A representative of the Pittsburgh convention bureau attended the sessions. He has promised his assistance to make our convention a success for those delegates who will be coming to Pittsburgh. Since Pittsburgh hasn't hosted a convention since 1946, we encourage everyone to attend and see our fair city.

Upon a directive from Mr. Stefan Hawrysz, Supreme Organizer, I attended a conference of UNA District Committee chairmen, held in the Home Office on September 11, 1976.

A second area district branch meeting was held on September 26 at the William Penn Hotel in downtown Pittsburgh. We in the area were honored to have our Supreme Vice-Presidentess, Mary Dushnyck, speak to the members. Before her return home, Mrs. Dushnyck visited the site of our 1978 convention. She remarked that she was very impressed with Hotel Hilton and its location.

I was requested, upon a directive from our Supreme Treasurer, Ulana Diachuk, to meet with the officers of branch 63. Reports of the meeting were sent to Mrs. Ulana Diachuk.

At the eleventh annual national bowling tournament held in Chicago, Mr. Anatole Doroshenko and I represented our Supreme Assembly at the event. As national sports chairman, I am happy to announce that the twelfth bowling tournament will be held in Alipuippa, Pennsylvania on May 28 and May 29, 1977.

In conclusion, in my home town of Ambridge with a population of 16,000 and two branches, we enrolled 42 new members for 1976. I am sure that with a little effort, towns with larger populations could do just as well or better.

Головний радний Андрій Джула заявив, що він не має жадного усного додатку до свого вже видрукованого і розданого членам Головного Уряду звіту.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ІВАНА ОДЕЖИНСЬКОГО

В минулому році приєднав 85 нових членів на суму забезпечення 265 тисяч долярів. Членів дав до таких Відділів: 32, 153, 216, 375 і 430. Брав участь в нарадах філядельфійської Округи 3-го жовтня 1976 року і 3-го грудня 1976 та 14-го березня 1976 року в річних зборах філядельфійської Округи. Репрезентував УНСоюз: 30-го травня 1976 року на конгресі українських ветеранів і на з'їзді українських інженерів. До 31-го грудня 1976 року зорганізував всіх членів до УНСоюзу 720. Дальше є предсідником 153-го Відділу УНС в Філядельфії.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ЄВГЕНА ІВАНЦІВА

During the past year, I have attempted to fulfill all that I have been called upon to do. My major concern has been to promote the best interests of the Ukrainian National Association. This has included both promoting the UNA in the Ukrainian community and solicity opinions about the UNA and ideas for the UNA from members of the community.

On March 6, 1977, I attended the yearly meeting of the Baltimore District of the UNA as instructed by the Home Office. At that meeting I offered to act as an intermediary between the Branches of the District and the Home Office in any matters of misunderstanding. I also offered to aid in the recruitment of young members.

Throughout the year I have attempted to convey the concern of UNA members about the future of our organization to the proper officers. I have made suggestions and recommendations. During the yearly meeting, I will again be making recommendations about the improvement of our organization.

From March until May of 1977, upon the request of our Supreme President, I worked with Dr. Myron Kuropas and Mr. Taras Szmagala on the UNA program to call the attention of Members of Congress to the plight of the dissidents in Ukraine. The UNA week in Washington and the Congressional reception on May 18th were the culmination of this effort. I would like to take this opportunity to congratulate our President for initiating this work. I wish to also stress that it is important work for the community and the UNA, as an integral part of that community with a commitment to work in the community, has an obligation to continue this type of work in cooperation with other organizations.

I have continued to take an active role in other community organizations. During the past year, I have continued to work with SUSTA in an advisory capacity. In October 1976, I attended the UCCA Congress in New York as a delegate. I am now serving in the Executive of the UCCA branch of Washington and am aiding in the establishment of the UCCA Information Bureau in Washington, D.C.

During my tenure as Staff Assistant to Senator James D. Buckley of New York, I attempted to aid any Ukrainians seeking help with problems. A number of cases were resolved including the reunification of a Ukrainian family. I worked closely with the Senator on the passage of the Commission on Security and Cooperation in Europe and helping Ukrainian dissidents. Senator Buckley initiated the letter to Secretary Brezhnev, co-signed by 25 Senators, protesting the transfer of Valentyn Moroz to the Serbsky Institute in May 1976.

I will continue to work in these areas. It is imperative that the UNA continue its leadership position in all aspects of community life.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Ми закінчили 5-ту точку порядку нарад. В шостій маємо звіти комісій — будівельної та статутової. Однак тому, що ці комісії не мали часу зійтися та узгіднити своїх звітів, я пропоную, щоб ми цю точку переложили на завтра.

Головний контролер мґр Іван Винник: Ми мали покликані комісії і вони повинні звітувати про те, що вони зробили. Якщо ні, то ми повинні сказати, що ні Це так званий „старий бизнес". А те, що ми будемо звітувати пізніше після нарад комісій річного засідання, це будуть комісії для „нового бизнесу". Тому я, якщо ви мені дозволите звітувати, буду звітувати, як голова Фінансової Комісії.

Головний радний інж. Анатолій Дорошенко: В справі формальній: тепер мають звітувати тільки ті спеціяльні комісії

Головний контролер мґр Іван Винник: Ви знаєте, пане предсіднику, скільки ми вибрали комісій. Чи вони повинні тепер звітувати?

Головний предсідник Йосип Лисогір: Є спеціяльні річні комісії і є такі, що працюють тільки в часі наших нарад. Фінансова Комісія не є такою спеціяльною річною комісією, тобто постійною. Річні постійні комісії це будівельна та статутова.

Головний секретар Володимир Сохан: Оригінально було так подумано, що в порядку нарад ідуть наперед спеціяльні комісії, а наші комісії річного засідання будуть звітувати після своїх нарад, пізніше. Тепер тут мають звітувати ці спеціяльні комісії, які мають до діла зі змінами статуту і з нашою будівлею.

7. ЗВІТ УПРАВИТЕЛЯ „СОЮЗІВКИ" ВОЛОДИМИРА КВАСА

Хвальний Уряде! Мені дуже приємно звітувати сьогодні перед вами, тому що „Союзівка" обходить цього року 25-ліття.

Здається, що ми купили нвдавно „Союзівку", яка була незнана для українців і Головний Уряд тоді купив цю оселю для старців. На жаль, мало було охочих емеритів жити тут і „Союзівку" ми замінили на культурний центр молоді. „Союзівка" стала популяною для українців по цілому світі. Цілком певно ми можемо назвати її тепер „української Меккою". Особливо приємно мені це все згадати, тому що я вже працюю тут 23 роки і багато причинився до цього.

Спочатку „Союзівка" мала гостей старших віком і, здавалося, що по кількох роках ця оселя залишиться пусткою. Але їх заступили молоді діти і тепер вони приїжджають зі своїми дітьми, щоби вони побачили нашу культуру, звичаї. Наші будинки ми змінили виглядом до наших карпатських літників, куди вони не мають змоги свобідно поїхати і там побачити. Цілком оправдано нас називають „клаптиком України на американській землі".

Наші обороти зросли також. Як я почав працювати тут, ми мали 55,000 обороту, а останній рік ми закінчили сумою 433,674 долярів річно. Треба взяти під увагу зріст цін на кімнати, тому ростемо під кожним оглядом. Правда, дехто може сказати, що ми багато не заробляємо; але, як ми візьмемо до уваги наші низькі ціни, останніх років інфляцію, зріст цін на оливу, електрику, платні, податки та 10 відс опусту для членів УНС, до Курсів Українознавства, різних таборів, З'їзд Емеритів і т. д., то все ми зуміли покрити кошти оперативного бизнесу, перобили кімнати, будинки, додали нові тенісові корти і закупили інвентар.

За останніх п'ять років ми вложили 159,134.98 дол. на інвестицію, а на урядження — 33,763.24 дол., що дає разом 192,898.22 дол. Ми можемо скромно похвалитися цією сумою.

Я не буду подавати вам подрібно сум за останній рік і що ми зробили, тому що ви маєте докладний звіт нашої Контрольної Комісії і нашого предсідника.

Мушу підчеркнути, що наші мистецькі програми стали популярними, а зокрема наші власні ансамблі „Союзівки". Тенісові табори під фаховим проводом ред. З. Снилика і інж. Юрія Савчака є дуже успішні. Курси українознавства під проводом д-ра Бакума і Христі Прінади - Давиденко, щороку побільшуються учасниками. Дитячою оселею опікується Стефанія Гаврилюк.

Останнього року ми мали перший курс музики і співу під проводом Андрія Добрянського і Томи Гринькова, які за два тижні зуміли поставити оперу „Ноктюрн", яку цього року ставлять в славнім музичнім місті Ньюпорт. Цього року ми додали ще курс народних танців під проводом Марунчака з Монтреалю, а його дорадником буде світової слави Валентина Переяславець.

Сама „Союзівка" змінилася виглядом будинків і має харакер рідний, що відрізняє її від других готелів. Ми вже перебороли всі кімнати, а вестибюль прикрасили ми образом нашого славного маляра Михайла Мороза. Упорядкували ми також спортові площі; останнього року перебороли ми два корти і третій додали. Це була велика конструкція, тому що третій корт ми мусіли робити на стрімкій горі, де треба було будувати цементову стіну і насип. Ше все ми зробили за 19,000 долярів, разом з огорожею і малюванням кортів.

Як би ми взяли були контрактора, це було б коштувало нас 35,000 дол. Всіми цими роботами я заряджую сам і декорую будинки, чим заощаджую багато грошей. Річ ясна, це все дає мені велике вдоволення, бо моя винагорода є мінімальна за цю працю, яку я тут роблю.

Не буду повторювати у своєму звіті, яку велику роботу сповняє „Союзівка" для членів УНС і для нашої громади. Я тільки наведу один приклад молодої людини, яка приїхала з віддалі 2000 миль на „Союзівку". Наводжу дослівно: „Далека була дорога, але варта було приїхати сюди, щоби дістати застрик і щоби бути гордим, що я є українцем".

Пані і Панове! Ми вже майже все перебороли, відновили і додали ще кілька кімнат. Тепер майже всі кімнати заняті на сезон, конвенції, чи з'їзди, які відбуваються у нас. Дуже часто ми змушені посилати наших людей до чужих готелів. Багатьом молодим людям, що замовляють кімнати, ми змушені відмовляти і вони цим дуже розчаровані і може більше до нас не вернуться.

З огляду на це, я пропоную збудувати новий головний будинок та їдальню, бо наша їдальня не відповідає сьогоднішнім вимогам і задоволенню наших членів. Спеціяльно не відповідає задоволенню нашої молоді, яку ми через це можемо втратити.

При збільшенні числа кімнат будемо мати більший оборот, а це також дасть нам можність покрити видатки, які щороку збільшуються. Також будемо могти примістити всі українські з'їзди, конвенції, а спеціяльно нашу союзову Конвенцію, де ми і наші делегати заощадять гроші.

З нагоди 25-ліття „Союзівки" дозволю собі згадати наших довголітніх робітників, як Данила Слободяна, Володимира Берізку, кухаря Андрія Лесіва, Василя Татунчака, Іванну Осідач, як також мого адміністративного асистента Марію Ганкевич, які багато причинилися до зросту „Союзівки".

Вам, Хвальний Уряде, складаю щиру подяку за те, що ви завжди розуміли потреби „Союзівки", які вповні оправдалися за ці всі роки. Думаю, що варта було вложити гроші на цю оселю, бо це був найкращий „інвестмент" не тільки для членів УНС, але також для цілої української громади.

8. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Голова Головної Контрольної Комісії мґр Іван Гевпрік: В мене є питання. Чи я маю здати звіт з контролі, чи свій особистий звіт.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Особистий.

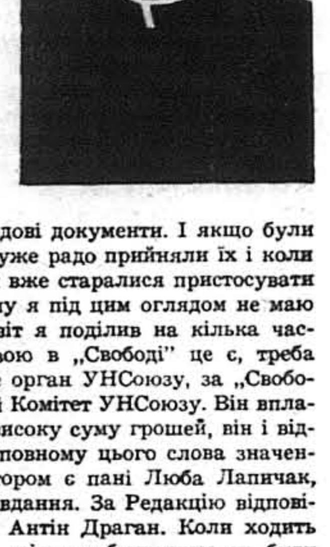
ГоловаГоловної Контрольної Комісії мґр Іван Гевпрік: Я хочу сказати, що поза працею, яку я виконую в УНСоюзі, я є членом багатьох наших організацій на терені Відділегу. Я є головою дирекції „Калини", членом контрольної комісії в „Карпатії", брав участь в конвенції Братства св. Миколая, в конгресі католицької молоді, брав участь в бенкеті на пошану Митрополита Максима Германюка, я є головою Комітету побудови пам'ятника невідомому воякові, який буде відкритий 29 травня 1977. Я є головою нашої західньої Округи та членом Канадського Представництва УНСоюзу. Минулого року я приєднав 15 нових членів до УНСоюзу. Це є мій особистий звіт, а як прийдемо до звіту з контролі, то скажу більше.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Я хотів би лише декілька слів додати, якщо йдеться про контролю. Ми переходили контролю в цілості і підсумки цієї контролі будуть у слідуючій точці нашої програми. Кожний з нас має окрему ділянку, яку мусить сконтролювати. Я, очевидно, і в цьому році провадив контролю на „Союзівці". Мій звіт є написаний, він є в рамцях цілости звіту нашої Контрольної Комісії. Коли йдеться про саму „Союзівку", то пан директор Квас подав про ці речі, які тут проходять і питому вагу

цієї „Союзівки". Я думаю, що було б корисним і доцільним, щоби ми перед 29-ою Конвенцією вже сьогодні подумали і в часі наших нарад прямо поклики певне тіло, яке подумало б, як цю „Союзівку" найкраще розбудувати, і що ми хотіли б бачити на майбутнє на цій „Союзівці". Коли йдеться про цілість, то я думаю, що якраз під кутом 29-ої Конвенції важливими є речі, над якими ми повинні застановитися. Ми бачимо із звітів, що є певний спад в членстві, чи в рості членів. Це є, здається, коли дивитися на роки, по 2 чи 3 тисячі з чимось членів — це найменше число, яке ми придбали в минулому році. І я думаю, чи не було б доцільним (я персонально говорю, як один з контролерів, який також цими речами цікавився, а крім того, я є заступником голови цього Відділу, де є наш радний Іван Одежинський — і я знаю ці труднощі), чи не було би добре, щоби, крім нашої Екзекутиви, покликати деяких компетентних людей, які подумали б над певною реорганізацією. Бо я не думаю, що лише саме збільшення наших організаторів в терені поправить справу і збільшить членство Крім того, ми повинні сьогодні застановитися і над другими речами, засадничими. Кожний з нас повинен їх із звітів виловити і тут подати. Ми маємо таку справу, як справа нашого дому. Думаю, що Екзекутива, мабуть, якщо на нашу нараду не приготована, то напевно приготовить це договорення між Корпорацією Дому і УНСоюзом. Тут мусить бути ясне відношення. Пані Уляна каже, що Екзекутива над цим працює. Іншою справою є справа видавнича. Ми тут про ці речі не говоримо, як сам редактор не говорив і предсідник про це не говорив. Конфлікти нуртують у нас. Кон ми є в розгляді і в розв'язці цього питання, то я думаю, що ми повинні застановитися і підготовити ті всі речі до 29-ої Конвенції, бо на самій 29-ій Конвенції буде вже знову запізно. І тому я звертаю увагу, щоби ми мали це все на увазі і щоби кожний з нас над цими справами призадумався. Всі ці речі повинні бути підготовані до 29-ої Конвенції, крім того, що ми нормально будемо підготовляти Конвенцію.

Головний контролер о. Іван Вануцк: Мені вже втретє довелося переводити контролю Видавництва „Свобода" Це може один з найтрудніших відділів, що припав на мене Я старався і стараюся вийти з тієї контролі якнайкраще. Мій писаний звіт з переведеної контролі ви маєте. Я тільки коротенько постараюся пояснити вам деякі цифри. Як вам відомо, ми контролю переводимо два рази в році, — в березні та у вересні. Перша контроля в моєму відділі полягала на тому, що я переглядав детально книги з їхньої діяльности, переглядав вплвові і розходові документи. І якщо були мої деякі завваги, то вони дуже радо прийняли їх і коли я прийшов другий раз, вони вже старалися пристосувати їх вповні до моїх вимог. Тому я під цим оглядом не маю ніяких застережень. Свій звіт я поділив на кілька частин. Найважливішою справою в „Свободі" це є, треба зазначити, що „Свобода" це орган УНСоюзу, за „Свободу" відповідає Екзекутивний Комітет УНСоюзу. Він вплачує на рахунок „Свободи" високу суму грошей, він і відповідає за адміністрацію, в повному цього слова значенні. Допоміжним адміністратором є пані Люба Лапичак, яка вив'язується із свого завдання. За Редакцію відповідає головний редактор пан Антін Драган. Коли ходить про фінанси, то ті фінанси, згідно з бюджетом, не були такі, бюджет був запляновавий, — збільшилися і приходи і збільшилися розходи. А розходи є тому більші, що збільшилися видатки на пошту, папір, а також платні службовиків. Видатки збільшилися: на пошту на 21 тис. дол., на папір на 28 тис. дол., на службовиків на 14 тис. дол. І тому приходи і розходи не є згідні з запляновавим бюджетом. Коли ходить про кошти одного числа „Свободи", то вони виносять 11 і 1/2 цента за одне число, а річно 29 дол. і 79 центів. Союз платить за кожного свого члена з тим, що він збирає від кожного члена по 7.80 дол. річно. В минулому році Союз заплатив за своїх членів 302 тис. дол., а збірав від членів 79 тис. дол. Кому ці гроші, скільки Союз повинен би заплатити, то, річ ясна, що біляне, скільки Союз повинен би заплатити і скільки заплатив, годиться тому, що Союз доплачує ще за медичне і групове забезпечення, за амортизацію інвентаря та інші бенефіти. Книгарня ще, в повному того рода наченні, не є упорядкована. Новий службовик почав оформлювати все згідно з відповідними картотеками. Альманах УНСоюзу дав 36 тис. дол., Альманах на 1977 рік є зданий до друку. „Веселка" рівнож принесла маленький дефіцит, помимо того, що є вплив на пресовий фонд на „Веселку". Інвентар, який був, це інвентар УНСоюзу, який є відданий „Свободі" до вжитку. Стан інвентаря годиться вповні по його амортизації. Англомовна Енциклопедія вповні себе покрила б, якщо б ми всі приміринки розпродали. Кошти видання цієї Енциклопедії виносили 310 тис. дол., ми вже продали на 220 тис. дол. і ще треба продати на 89 тис. дол., щоби ми покрили кошти видання. Ми ще маємо на складі 1499 примірників першого тому і 2449 другого тому. Якщо б ми всі приміники продали, то ми покрили б кошти видання і нам залишилось би 131 тис. дол. Свої заввагu до Видавництва, як і свої завваги до органу УНСоюзу „Свобода" я коротенько помістив у своєму звіті. А тому, що той звіт я не узгіднив ще з іншими членами Контрольної Комісії, то свої завваги я подам до спільного звіту. На руки Екзекутиви і головного редактора я складаю подяку за їхню співпрацю, та адміністрації за кооперацію при контролі.

Коли ходить ще про мій персональний звіт, то я мушу сказати, що я в цьому році не міг так багато для УНСоюзу зробити, бо я був перенесений до іншої країни і я не зумів ще знайти себеніохідне в цій країні, хоч вже поробив певні заходи щодо організації членства до УНСоюзу. Хочу вірити, що в короткому часі зможу вив'язатися із своїх завдань.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Мій звіт з контролі Організаційного Відділу ви маєте До нього я хочу додати свої завваги і пояснення.

Коли йде мова про виконання резолюцій, чи рекомендацій, то ясно, що я підчеркнув, так як в минулому році я підчеркував в своєму звіті, що основні резолюції, коли йде про побільшення кадрів організаційного апарату на те, щоби могти виконувати пляни, то вони не були виконані попереднього року на 80 відсотків, а цього року, направду, ці засадничі рішення, постанови Головного Уряду з травня 1976 року теж не були виконані хочби на 80 відсотків. Так само й ті преліміновані суми на організаційні видатки в цьому Відділі, в Організаційному Відділі, над яким ми всі болієму і бачимо, що не маємо тих осягів і успіхів, які ми хотіли б мати, не були повністю вичерпані і далі заощадження на 5 тисяч долярів. Ясно, що коли ми беремо, скільки ми вкладок одержали і т. д. — безумовно ці суми є більші. Але коли ми дивимося на дійсний стан членства, то ми побачимо, що від останньої Конвенції з 1974 року по кінець грудня 1976 року ми втратили 1390 членів. Це є, такби сказати, для нас велика дороговказ, це є для нас шлях, по якому ми повинні орієнтуватися, чи можемо ми цей стан змінити, чи ні. Безумово, я підчеркував це в минулому звіті, я підчеркую це сьогодні. В нас є поділені думки про те, як можна наладнати справу в Організаційному Відділі. В Союзі є Відділи такі, як Фінансовий, Рекордовий, чи остаточно навіть і „Союзівка", це є Відділи стабільні, де можна виконувати працю, де можна мати точно подані цифри, тощо. Оперативні Відділи, а такими є Організаційний, Видавничий, чи Корпорація Дому УНСоюзу — це Відділи, де треба, направду, присвятити багато уваги і душе багато вложити в ті Відділи, щоби вони були такими, як ми хочемо їх бачити. Отже — ми мусимо над цим добре застановитися. Справа Організаційного Відділу, це є справа на найбільше майбутнє. Ми мусимо розв'язати таку справу: або обласні організатори в тих обставинах, які є, нам потрібні і ми мусимо їх знайти, незалежно від того, скільки ми прелімінуємо на них, або будемо їх шукати роками-

ками і ми ніколи цієї діри, на мою думку, поважної такої люки в нашому організаційному апараті не зумісмо заповнити. Дальша справа до наладнання — це справа постійних організаторів. Ми маємо болючу дальшу справу, це є справа мертвих Відділів. Кожного року понад 100 Відділів, отже одна четверта всіх Відділів УНСоюзу, які не приєднали ніодного члена за цілий рік (в 1976 р. таких Відділів було 104, в 1975 — 105). Як довго можна такий стан толерувати? На моє запитання я отримую відповідь: це є фамілійні відділи і хоч вони є малі, то нічого не можна з ними зробити. Я вважаю, що нам треба постановити, що з такими Вддiлами зробити. Чи не можна їх розв'язати, чи ни можна їх включити в систему активних Відділів? Пощо ми пишемо до них? Скільки ми витрачаємо енергії, сили, праці, а кожне наше слово до них не має ніякого респекту. Крім того ми повинні застановитися над тим, чи ця структуральна система, яку ми побудували 60 років тому, а спеціяльно у великих осередках, таких як Ню Йорк, Детройт, Чікаґо, Філядельфія, Клівленд — чи ця структура відповідає тому станові, який був колись. Колись була цілком інша справа. Колись Відділи організувалися при парохіях, при клюбах, кожний секретар мав безпосередній зв'язок із своїми членами, вони були в одному місці. Сьогодні справа є така: міста, розсіяння членів, воно таке велике, воно є таке жахливе, що кожний секретар властиво є секретарем на цілу Філядельфію, чи Ню Йорк, бо вн має членів з цілої околиці. Дублювання праці, витрата грошей на поїзди, щоби зібрати вкладки, бо ці члени ніколи вкладок не приносять в означене місце, це все відбирає охоту нашим секретарям приєднувати членів і бути на висоті. Дальша справа — це справа відбування організаційних зборів по Округах. Ми робимо організаційні наради, гучні наради, наприклад у Філядельфії. Наша Округа має 35 Відділів, а на наради приходить лише одна третина Відділів, а де ж решта? І на це приїжджає часом навіть двох головних урядовців Добре, вони приїхали, вони були в нас 2-3 години, дали добрі інформації секретарям 13-ох Відділів, а решта 26 Відділів є альше неознайомлені. І не піде до них ні предсідник, ні заступник предсідника, ні головний організатор і не зрушить тих 26 Відділів з місця. Вони й дальше стоять поза всякими, такими, чи іншими організаційними рямцями УНСоюзу. Про ці речі ми повинні говорити сьогодні, ми повинні над ними поважно застановитися, про них дискутувати, щоби евентуальні, якінебудь рішення статутові могли бути прийняті на 29-ій Конвенції, бо на Конвенції робити рішення на швидку руку буде запізно.

В нас, в Контрольній Комісії ми не обмежуємося тільки до того, що ми контролюємо такі, чи інші Відділи. Кожний з контролерів може жадати звіт з праці інших Відділів, які контролює один, чи другий контролер, кожний може вглянути в ті, чи інші речі, чи засягнути інформації про певні справи. А тепер я торкнуся інших ділянок праці.

Повний Головний Екзекутивний Комітет мав три засідання в 1976 році — в січні, липні і в грудні. Вужчий Головний Екзекутивний Комітет, тобто тільки чотирьох членів, мав чотири засідання — в лютому, в квітні, в червні і в жовтні. Показується, що жадного засідання не було в березні, в травні, в серпні, у вересні і в листопаді. Мені здається, що УНоюз є направду великою установою і направду є багато справ, які потребують полагодження бодай членами вужчого Екзекутивного Комітету, які є всі на місці. Чи направду не було жадних справ до полагодження, коли не було засідання від 12 липня до 26 жовтня. Можна оправдувати і розуміти, що не скликалося Головного Екзекутивного Комітету ширшого, але на місці є чотири члени Екзекутиви і їм легко зійтися на засідання. А скільки болючих справ є в Союзі, на організаційному, на видавничому відтинку, справи нашого дому і т. п. То є речі, які, я вважаю, повинні абсолютно бути взяті під увагу і передискутовані.

Коли йде про звітування за корпорацію нашого дому, то я особисто в попередньому році домагався, щоби фінансові звіти цієї корпорації були затверджувані Головним Урядом УНСоюзу. Мене дивує, що не є подана сума відсотків, які корпорація винна УНСоюзові. Це не є маленька сума. Лише за 1975-76 роки ця сума виносить 308 тис. дол., а скільки від 1969 до 1975 року. Будівельна комісія минулого року поставила цілий ряд резолюцій Головному Урядові під рішення. В тих резолюціях спеціяльно одна була важна, яка говорила про договір між Корпорацією Дому і УНСоюзом, щоб унормувати сплату відсотків і довгів. На наше питання в березні ми не дістали задовільної відповіді, чи такий договір вже підписаний, чи його підготовляється. Ми сподівалися, що Екзекутива вияснить цю справу, але цього ми не чули.

Коли йде справа про Видавництво, то від минулого року в ньому є багато справ, які не є полагоджені. Редакторський склад не був поповнений, устаткування не було, наші видання спізнювалися, Альманах минулого року появився спізнено, а цього року зовсім не появився і т. д. Значить, ці речі в нас нуртували, ми про них говорили, ми розійшлися з думкою, що справи будуть наладнані, ми чули заяву редактора Драгана, що найдальше до двох тижнів по річних нарадах на спеціяльно скликаному засіданні Екзекутивного комітету вирішать...

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Перепрошую, дуже, але Ви виводите дискусію, а не здаєте звіт із своєї діяльности за минулий рік. Прошу вернутися до свого звіту.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Я думаю...

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Ви порушуєте всі ділянки так, що завтра пан Геврик не буде мати про що говорити.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Контрольна Комісія буде давати свої спільні завваги завтра, а я сьогодні, як контролер, крім свого звіту, хочу торкнутися всіх ділянок праці. Якщо Ви вважаєте, що я не можу доповнити свого звіту, то я перестану говорити.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Мучите нас різними справами...

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Ми казали обмежитися тільки до десять хвилин, а Ви вже більше, як десять хвилин говорите і торкаєте кожну ділянку Вашої Комісії.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Кожної ділянки. Так само, як інші реферували і також торкали інші ділянки, і Ви, пане Предсіднику, їм не звертали уваги. Д-р Гнатюк не повинен був організаційної ділянки торкати, а він торкав і Ви йому дозволили.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Д-р Гнатюк говорив 8 хвилин, а Ви вже говорили 15 хвилин.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Добре, дуже дякую. Я бачу, що демократія є тоді, коли можна говорити позитивно, а коли ми говоримо критичні завваги, то ми говорити не можемо.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Тому, що дотепер члени Контрольної Комісії не зрозуміли, як широко вони мали звітувати в точці 8 нашої програми, я ще раз попрошу до слова пана Івана Геврика, а потім пана Івана Винника.

Голова Контрольної Комісії мґр Іван Геврик: Пане предсіднику. Я думаю, що Ви зле зрозуміли, а може звітодавці не зрозуміли, бо я питав Вас і Ви скаали нам, що маємо свій особистий звіт здавати. І так повинні були дати всі інші, мої, так би сказати,, співтоварищі. На жаль, сталося так, що вони перейшли до своїх звітів з контролі, то тепер ми мусимо повторити свої звіти.

Я хочу сказати, що я цього року контролював такі ділянки: головного секретаря, спізнені рахунки, морґеджі і видатки директора Канадської Канцелярії. Цьогорічна перевірка діловодства головного секретаря та очолюваного ним Рекордового Відділу була переведена при повній співпраці головного секретаря Володимира Сохана та його службовиків. Праця Рекордового Відділу, яким керує головний секретар, проходить нормальним шляхом. На моє питання, чому не скликають засідань Екзекутивного Комітету, про що вже згадував д-р Іван Скальчук, головний секретар відповів, що вони всі є в канцелярії і засідання Екзекутиви скликають в разі потреби, а тому, що всі чотири члени малої Екзекутиви є в канцелярії, то пильні справи часом полагоджують шляхом комунікації один-з-одним без офіційного засідання. Як я вже сказав, праця Рекордового Відділу проходить нормальним шляхом і порядком Він оформлює аплікації, видає грамоти. Обслуга секретарів є скора і солідна, а це допомагає секретарові в його нормальній відділовій організаційній праці. Листів найбільше має Рекордовий Відділ, дальше Фінансовий, потім Організаційний, а найменше наш головний предсідник. Протоколи засідань були видруковані і підписані головним предсідником і секретарем. На день контролі нові пляни забезпечення були опрацьовані і апробовані. Наш статут був із всіма поправками опрацьований. Спізнених морґеджів на день 31-го грудня 1976 року було 28, на день контролі було 3. З них деякі треба буде продати, про що вже вам пані Уляна звітувала. Спізнених рахунків з вкладками на день 31-го грудня 1976 року було 13, на день контролі було 4. Я перевірював видатки на репрезентацю членів Головного Уряду і мушу ствердити, що вони були менші, як минулих років. В Канаді я перевірив документи, які знаходяться в пана Богдана Зорича, а державна контроля канадської державної контролі перевірила всі діловодства до кінця 1975 року. Як нас інформував пан Зорич, то в коротці прийде контроля для перевірки 1976 року. Наше майно в Канаді на 31-го грудня 1976 року виносило: готівки 182,761.15 дол., бондів ми мали на суму 3,722,101.14 дол., гіпотечних позичок ми мали на суму 712,614.01 дол., членських позичок ми мали на суму 135,657.96 дол. Разом наше майно в Канаді виносило 4,753,134.26 дол.

Гол. контролер мґр Іван Винник: Я думаю, що тут зайшло непорозуміння, або, як наш предсідник каже „зайшла баламута", бо казали звітувати особисто. Я не чув, щоб предсідник, чи пані Уляна звітувала про свою працю в УККА, в СКВУ і т.д. і тому я не забирав слова, бо я вважав за відповідне не звітувати, що я там десь є в комітеті будови церкви в Ню Йорку, чи в ООЧСУ, чи в Народному Домі. Я думаю, що це не має відношення до Союзу. Тому я буду тепер звітувати за фінансову ділянку, за той Відділ, який я контролював.

Ми мали приходів на суму 6,016,949.28 дол., а розходів на суму 4,904,517.82 дол. Надвишка була на суму 1,112,431.46 за 1976 рік. В порівнанні з минулими роками ми мали більше приходів на суму 488,378 дол., бо в тому році ми приписали відсотки Корпорації Дому в сумі 263,017.00. В порівнанні з ухваленим бюджетом ми прелімінували в приходах 5,645,000.00 дол., вплинуло 6,016,950 дол., отже ми в приходах, згідно з нашим бюджетом, осягнули надвишку в сумі 371,950.00 дол., або відсотково 106½ відсотка. Коли йде мова про видатки, то ми прелімінували 5,082,300.00 дол., а видали 4,904,517.00 дол. І тут ми також заощадили 127,782.00 дол., або інакше — в порівнанні до прелімінованого бюджету видали тільки 96½ відсотка. А де ми зробили заощадження? Це були менші видатки в інвестиціях на 54 тис. дол., в Організаційному Відділі на 52 тис. дол., це може і коштом Організаційного Відділу, що є менше організаторів, як ми прелімінували в бюджеті, і менше ми виплатили за грамоти на суму 63 тис. дол. Це є плюс. Це приблизно були б ці грубші суми, що складаються на те, що ми видали менше, як прелімінували в бюджеті. Ми прилімінували надвишку на суму 562,700 дол., а осягнули 1,112,434 дол., отже ми осягнули більше на суму 549,731 дол., а це дає 197 відсотків. Тою надвишкою ми збільшили майно УНСоюзу із 40,037,970 дол. до суми 41,150,402 дол. Коли ми порівняємо наші біляноси за 1975-76 роки то ми завважимо, що ми збільшили інвестиції в бондах на суму 1,593,312 дол. коштом наших позичок і морґеджів, які зменшилися на суму 683,535 дол. Крім цього ми збільшили позичку УНСоюзу для Корпорації Дому на суму 177,500 дол. Відношення наших одержаних відсотків від інвестицій винесли більше на 0.41 відсотка, або приблизно на пів відсотка більше в порівнанні з минулим роком. В минулому році (1975) вони виносили 3.77 відсотка, а в цьому році (1976), за який ми звітуємо, 4.18 відсотка. В цій ділянці є дальший поступ, — це є виміна низьковідсоткових бондів на вищевідсоткові. Це Фінансовий Відділ робить постепенно і він комбінує якнайкраще, щоби осягнути якнайбільші відсотки.

Ми переглянули всі прилоги, касові і банкові звіти і ствердили, що вони відповідають тим цифрам, які є занотовані в наших книгах. Якщо йде про старий союзовий дім, то я думаю, що було деяке недотягнення, що ми довго тримали той дім, де знаходиться редакція і адміністрація. Але запевняє нас наш предсідник, що вже в скорому часі той дім ми продамо за приблизно 210 тис. дол. Я все обстоював думку, щоби той дім якнайскорше продати, перенести редакцію і адміністрацію до нових приміщень, тим більше, що ми тих приміщень маємо дуже багато, гроші з проданого дому перевести на інші інвестиції, які давали б добрі відсотки, а крім цього ми позбулися б тих видатків, які зараз маємо: на сторожів, опал, світло, тощо. Я думаю, що ця справа є на добрій дорозі і той дім в скорому часі буде проданий. Якщо йде мова про новий дім, то ми мали в минулому році приходів на суму 1,020,932.34 дол., а видатки були на суму 1,031,185.00 дол., так, що нам залишилася втрата без амортизації на суму 10,283.00 дол. Ми почали вже амортизацію будинку (один відсоток) і вона була на суму 137,775 дол., так, що наша втрата в 1976 році була на суму 148,027 дол. Наша ціна вартости будинку є 13,829,429.27 дол., в тому ми маємо позичку в УНСоюзі на суму 8,369,787 дол. Як вже зазначив д-р Скальчук, ми маємо також ще залеглі відсотки Корпорації Дому до УНСоюзу за 1974, 75 і 76 роки, які виносять 2,318,000 дол. Кошти будови дому в 1976 році збільшилися на суму 1,111,657.21 дол. На підставі заключених контрактів за винаймлені приміщення, ми думаємо, що ми в 1977 році будемо мати около півтора мільйонів долярів. З такими приходами, якщо ми не будемо мати якихсь непередбачених видатків, а вони все бувають, ми можемо мати сальдо приблизно пів мільйона долярів. Цією сумою ми можемо диспонувати, чи сплачувати капітал в ціні. Я хочу в загальному ствердити, що стан дому є богато кращий, але він на мою скромну думку (наш предсідник не погодиться зі мною) ще далеко не є ідеальний, бо ми маємо близько чотирнядцять мільйонів нашого майна, чи позичок, і все це є на відсотки. Нам треба, крім видатків, заплатити ті всі відсотки. Тому я думаю, що ми ще на довгі роки будемо мати тяжкий горіх, бо сплачувати ті всі позички і відсотки не є такою легкою справою.

На підставі цифр приходів і розходів, що ми мали в 1976 році, (я застерігаюся, бо можуть бути якісь надзвичайні видатки, може якась компанія збанкротувати, чи не платити, тощо), то я хочу сказати, що так, як ми плянували бюджет попереднього року, то ми добре його виконали. Ми виказали в приходах 6 відсотків більше, як ми плянували, а в розходах ми заощадили 3 і пів відсотка. Я з приємністю хочу ствердити,, що ми працюємо в рямах бюджету, який ми ухвалили минулого року. На підставі нової ухвали, яка була прийнята на останній Конвенції, що члени Контрольної Комісії можуть брати участь в засіданнях Екзекутиви, я з тої ухвали скористав і брав участь в засіданні Екзекутиви, на яке мене один раз запрошено.

Якщо йде про резолюції Фінансової Комісії з минулого року, то я хочу ствердити, що вони всі є виконані на сто відсотків. Я цих резолюцій читати не буду, лише в коротких словах перекажу. Ми рішили: підвищити ставки дивіденди за грамоти від 10-20 років, збільшити уділювання морґеджів (ми уділили на 268 тис. дол.), провадити дальше виміну низьковідсоткових бондів, підвищити платню головному організаторові, призначити на потреби фінансової комісії тисячу дол., (призначили, але ми не використали, бо не було потреби), продовжувати започатковану акцію позичок на боргові зобов'язання, підвищити нагороду відділовим організаторам на 12 і пів дол., та доповнити дотацію на УВУ до суми десять тисяч дол., (ми ухвалили, що кожного року будемо давати певну суму грошей, аж осягнемо десять тисяч дол.). Всі ці резолюції були виконані.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Перше я хочу додати, що я, як Гнатюк, працюю в громаді. В своєму звіті я не мав на думці персональних справ і тому про них я не говорив. Я мав на увазі мою функцію, як контролера, і так я здавав свій звіт. Друге — я пропоную, щоби ми точку 9-ту наших нарад перенесли на завтра, бо Контрольна Комісія ще не узгіднила свого звіту і не зробила підсумків цілости нашої контролі.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Я з тим погоджуся і прошу всіх це одобрити. Пан Геврик ще не є готовий здати спільний звіт за Контрольну Комісію і він просить часу до завтра. Завтра наші наради пічнемо точкою 6-ою — Звіти Комісій, а тоді перейдемо до точки 9-ої — Звіт Контрольної Комісії. А зараз приступаємо до 10-ої точки наших нарад.

10. СЛОВО ПОЧЕСНИХ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ МАРІЇ ЧУЧМАН

Пане Предсіднику, Пані і Панове! Ви напевно знаєте, що я живу на новому місці і на новому місці не є легко заклімативуватися, а особливо в громадському й організаційному житті. Однак якось по трьох роках я почала помаленьку включатися в громадську і організаційну працю. В Торонті існує Суспільна Опіка, де працюють наші жінки Там ми робимо кераміку, пишемо писанки, вишиваємо і влаштовуємо базарі, з яких дохід йде на фонд нашим бідним людям Крім цього відвідуємо хворих в старечих домах і шпиталях. В цій організації я вже працюю через два роки. Для Українського Народного Союзу я на терені Торонта працюю з ким можу і в порозумінні з іншими членами. Я брала участь в нарадах Торонтонської Округи, на яких був наш головний предсідник Йосип Лисогір і сенатор Павло Юзик. На річні наради в минулому році я привезла три аплікації нових членів, а цього року я це число подвоїла і привезла шість аплікацій. Дякую.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ ВОЛОДИМИРА ДІДИКА

Пане Предсіднику, Пані і Панове, Головні Урядовці. Я не маю багато що сказати. Однак тому, що буде З'їзд Сеньйорів, я до цієї справи хочу додати кілька своїх думок. Ми маємо прекрасну „Союзівку". На цю „Союзівку" члени УНСоюзу складали свої дрібні пожертви. Багато з них є сьогодні в старшому віці, але вони ще тої „Союзівки" не бачили. Сьогодні тут піднесли знову справу „Союзівки" і будови на ній дому для сеньйорів. Є велика пропаганда, так, якби тих сеньйорів ніколи не було, аж в нинішних роках сеньйори звідкись прибули. Такі сеньйори були й колись. Колись мій батько був теж сеньйором, але ніхто про нього не думав і про якусь будову не думав. Я не є проти будови дому для сеньйорів. Але є така справа. Ми нині маємо „Союзівку", з якої найбільше мають користи члени, які живуть в східних стейтах Америки. Члени, які живуть в західніх стейтах, не мають такої нагоди користуватися „Союзівкою", як члени із східних стейтів. Чому якраз будувати дім для союзових сеньйорів на „Союзівці"? Коли будуєте такий дім, то будуйте його в середньо-західніх стейтах, як Мічіґен, Огайо, Іллиной, Висконсин, Індіяна і рівночасно близько Канади. Отже там треба будувати такий дім, щоби ці наші члени, які живуть в тих стейтах мали нагоду також щось мати від Союзу. Якщо ви побудуєте такий дім тут на „Союзівці", то ці члени із західніх стейтів напевно на цю „Союзівку" не прийдуть, хіба деякі одиниці. Це все, що я мав би сказати щодо союзового дому для наших сеньйорів. Тепер ще одна справа щодо наших сеньйорів. В дописі в „Свободі" було сказано, що є З'їзд сеньйорів на „Союзівці" на другий тиждень. За 13 долярів денно маєте кімнату і три рази денно харчі, — без різниці, чи той сеньйор є членом УНСоюзу, чи ні. Я є проти того, щоб нечлени Союзу використовували таку нагоду, як ми проголошуємо в пресі. Я дуже жалую, що мій дуже добрий приятель і старий знайомий, пан Куропась писав такі дописи і давав такі пропозиції. Якщо ми хочемо давати якусь полегшу, то даваймо її нашим членам. Не давати нечленам, бо де ж вони були, чому не стали членами УНСоюзу. Саме тому я є проти того, щоби вони використовували УНСоюз і мали таку величезну знижку. Ви знаєте, бо самі їздите в терен, то знаєте, що коштує переспатися одну ніч в готелі, чи мотелі. Я нераз, коли був в дорозі, то платив за те, щоби переспатися одну ніч по 35 долярів. Ми на „Союзівці" маємо кімнату і харчі за 13 долярів денно. Якщо давати знижку, то давати членам, але не сеньйорам, що не є членами УНСоюзу. Коли ходить про будову дому і майбутніх його мешканців, то можна до нього прийняти тоді нечленів, як не буде членів. Але не можна впустити нечленів на „Союзівку" за таку ціну. Дякую.

Почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропась: Чи я маю говорити, як почесний член, чи як член Комісії Сеньйорів.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Як почесний член.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ ІНЖ. СТЕПАНА КУРОПАСЯ

То Комісія буде окремо. Бо так, як говорив пан Дідик, то він говорив, як член Комісії Сеньйорів. Комісія є окрема точка. А я скажу вам історію про сеньйорів, як прийде до Комісії. Як почесний член, щоби не сидіти в дома, щоби вступитися з дороги, старий їде тай поштовхується, я брав участь в союзовому житті. Я є предсідником 423-го Відділу УНС ім. Євгена Коновальця, який протягом 10 років зріс до 900 членів. Нині той Відділ впав до 500 членів. Чому впав? На це є різні причини, як „Союзівка" та інші речі. Але ми не можемо гніватися на УНСоюз, що він так поступив, що не закупив ще одної „Союзівки" близько Чікаґо, бо ми всі є Головний Уряд. Рішає більшість, і як вона рішить, так є і так має бути. І я був той чоловік, не буду хвалитися, що я був за організаторами УНСоюзу. Пан Галичин все казав, що організаторів нам не треба, бо секретарі будуть гніватися. І було так, що секретарі не гнівалися і ніщо не йшло і був застій. Прийшли організатори і зрушили життя з місця. Першим організатором був покійний вже Дмитро Білецький. І якщо прийшов до нього чоловік і хотів взяти грамоту на дві тисячі долярів, то він йому казав таке (я не хочу псувати теперішних організаторів): слухайте, ми вам дамо грамоту на 500 долярів і будемо дивитися, як ви будете справуватися і якщо ви будете справуватися добре, то на другий рік ми вам дамо ще на 500. Чому так було — спитаєте. Так було тому, бо ми мали таку квоту, що він мав 200 долярів місячної платні, але зате мусів дати на місяць 20 членів. І він, як поділив 2000 на 4, то мав чотири члени. Але він до одного Відділу Братства св. Стефана (221 Відділ УНС) приєднав тисячу членів. Крім цього я ходжу на всі Збори нашої Округи. То є честь там іти і все щось треба сказати. Я дальше стараюся писати до „Свободи" і мушу сказати, що як пан Драган чується добре, то мені мій допис помістить, а як зле, то не помістить. Я маю там залеглі справи, я йому про це нині говорив, а він мені сказав: „то колись піде". Була колись у нас т. зв. „Трибуна УНСоюзу". І та „Трибуна", то була „Трибуна", можна було в ній все поміщувати. А тепер є цензура. Перечеркнуть одне речення і друге і нічого не лишиться. І ми дійшли до того, що в „Трибуні" є лише „пікчери" дітей. Четверо дітей є „Трибуна". Яка то „Трибуна"? Та ж ті діти ще не говорять. Колись в „Трибуні" ми все говорили. Говорив д-р Падох, я писав „УНСоюз в поході" (знаєте, так по-військовому), писали інші організатори. Тепер того нема, тепер є чотири „пікчери". А там говорили, що організаційний референт пише. Пишіть, каже, до „Трибуни", то дуже потрібне, воно нам допомагає. Як я напишу — нічого не чую. Я, кажу, пане Гавриш, написав я в листі, Ви мене просили написати і я написав і чому нема цього в „Трибуні"? А він каже: „Ви не написали позитивно". Хто є тоді той суддя, що каже, що є позитивне, а що ні? Як чоловік був 25 років головним контролером УНСоюзу, а вісім років заступником головного предсідника, то він позитивно не напише? Та хіба на шкоду Союзові не напише. Та ж ми якісь бувші урядники Союзу. Про комісію сеньйорів я буду говорити пізніше. Але мушу одне сказати, що дуже багато зголосилося їхати на З'їзд Сеньйорів, може тому, як пан Дідик сказав, що за 13 долярів на день можна добре з'їсти і виспатися на „Союзівці". Марійка, асистентка пана Кваса, сказала, що не знала, що так багато є сеньйорів, що всі на „Союзівці" не помістяться і треба буде відмовляти. Пан Дідик говорив, що він є проти того, щоби будувати дім на „Союзівці", а будувати його в Чікаґо, чи Детройті, бо сеньйори з Чікаґо, чи з інших міст, тут не підуть жити. Я так справу розумію: ми перше збудуємо дім на „Союзівці", а на цей дім вже є резолюція ухвалена і предсідник казав, що збудує за півтора року. Вже минув рік, — ще має кілька місяців. Він то не зробить, я знаю, але я вірю, що колись буде. То не значить, що той сеньйор з Чікаґо, чи з Детройту не може приїхати сюди і в тому домі жити. Він вже скаже „ґуд бай" Чікаґо, „ґуд бай" Детройт. Інша справа є справа „Союзів-

ки" в Чікаґо, чи в Детройті, чи в Індіяні, як пан Дідик говорив, де можемо скористати з того, а інша справа є дому для сеньйорів. Ви вже тоді всіх прощаєте і всі ви їдете тут вмирати. І тут треба мати нам централю. За сеньйорів скажу пізніше.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Пане Куропась, але Ви нам нічого не сказали за бенкет, який має бути в четвер.

Почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропась:

Як ми, сеньйори, минулого року тут приїхали, були і такі що вже не є членами, бо їхні поліси вигасли і вони вже застарі, щоби їх прийняти до Союзу. Деякі бабці і дідусі казали, — ми вже застарі, але ми маємо внуків і ми їх запишемо. І записали. Сам пан Гавриш може про це посвідчити. Та я не маю документів і канцелярії, щоби провірити і сказати: пані, чи пане — ви не є членом УНСоюзу і ви сюди не належите. Але одно є. Як та справа пропаде, як би ми того дому не побудували, то буде такий удар для Союзу, бо люди скажуть, що радили три роки і нічого з того не вийшло.

Коли ходить про бенкет, то ми маємо проблему, а іменно таку: ми маємо тепер нового президента і все не є так, як було перед тим. Як ви прийдете на бенкет, то ви не мусите бути вбрані в довгу сукню, або фрак. Ви можете брати светер і ґумові черевики. Такий тепер стиль. Тепер, коли ходить про гроші, то як би ви багато не пили, то бенкет буде задармо, бо та комісія почесних членів придбала готівку. Ми маємо 421 дол. Нам належиться „супер стейк", а 421 дол. на могорич повинен вистачити. Пані і Панове. Де Ви знайдете комісію, яка дала б задурно бенкет. Звичайно, програма буде широка, тільки ще треба узгіднити. Ми хотіли ще дістати д-ра Данилюка, але його наш предсідник чомусь не любить. Я його також не люблю, але він є союзовець. Я його не люблю не тому, що пан Лисогір його не любить, але тому, що він взяв „кеш суррендер". Слухайте, ви, головний контролер, бере „кеш суррендер". Я навіть не знаю, чи він має другу полісу. А йому грошей не бракує. Але то його справа. Як ви хочете доложити ще до 421 доляре щось від себе, то буде кращий бенкет. Дякую.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ ІВАНА ІВАНЧУКА

Шановні учасники засідання, Пані і Панове. Я можу сказати — нехай вас Бог благословить добрими думками, щоби ваше засідання вийшло на користь Українського Народного Союзу і українського народу. То вам передаю від нашого єпископа та від наших парохіян. Я хочу вам сказати, що я був на посвяченні церкви св. Йосафата і на бенкеті і тому я трохи спізнився на ці наради. Обидві імпрези були надзвичайні. Було багато людей, а преса і дві станції телевізійні дуже прихильно поставилися до цих імпрез: передавали знимки і коментарі про ці імпрези. На бенкеті було яких 550 людей, так що заля не могла всіх помістити, а переходити до другої залі вже було запізно. Програма була задовга, як звичайно українська програма. Виступали солісти, промов було дуже багато. Я сидів за почесним столом, як представник УНоюзу. З цієї нагоди ми видали книжку, яку я привіз і на яку можете подивитися.

Тепер я хочу сказати про свою діяльність. Я був активний в спорті. Минулого року ми мали в нашій Окрузі бовлінґ і я бачу, що вже схід починає наслідувати нас і є в Бозі надія, що ми колись будемо „Нешенел Спорт Турнамент". Брав я участь в річних засіданнях Окружного Комітету і сподіюся, що на другий рік я викажуся дещо новими членами. Минулого року я зробив поїздку по Канаді. Хотів переїхати Канаду, побачити ті широкі степи і первісні дуби, як пан Геврик говорить, і куди їздив пан Дідюк. Стрічався і говорив зі секретаріями УНСоюзу в Едмонтоні, у Вікторії, у Брітіш Колумбії. Там мене гарно прийняли. Був я в Сиятел, в стейті Вашинґтон. Там українська громада дуже маленька, не мають там католицької, ані православної церков. В Портленді, в стейті Ореґон, є православна церква, до якої ходять католики. Я ще буду мати завваги до Контрольної Комісії і, очевидно, до Екзекутиви, але про це пізніше. Дякую.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ Д-РА ЯРОСЛАВА ПАДОХА

Користаю з запрошення до слова, хоч без переконання, що й казати про ентузіязм. Бо моя мова мала б бути про працю виконану для нашої установи в минулому році, для якої, на жаль, не було не тільки відповідного підсоння, але й не було можливостей. Ні минулого року, ані у всіх трьох роках, що пройшли від останньої Конвенції УНСоюзу, я не удостоївся ані одного запрошення до праці, чи співпраці з Екзекутивою, ні на свято, ні на день. Не зі своєї волі я стояв повністю поза нею. Я, як напевно пригадуєте собі, минулих років, зокрема останнього, льояльно заявляв готовість послужити своїм, майже двадцятирічним, досвідом в союзових справах, зокрема в справах організаційних і Культурної Комісії. Можна ще не звертати уваги на щоби прийняти мене на члена, до неактивної, зрештою, Культуральної Комісії. Можна ще не звертати уваги на брак запрошення на традиційні союзові різдвяні, чи інші імпрези, але коли Екзекутива відбуває єдину в році нараду з'їздового комітету в Джерзі Сити в справі З'їзду Сеньйорів і не запросила мене на цю нараду, хоч я був єдиний член, який мешкав в Ню Йорку і міг через річку, без ніяких коштів піти, то це вже є дивна справа. Це не був відірваний факт, бо коли я від названої комісії дав оголошення — вістку про З'їзд, який має на другий тиждень тут відбутися, то воно було придержане яких два тижні в друкарні, а потім, замість потелефонувати до мене в справі деяких проблем, які зайшли, пішли листи до голови Комісії в далекому Чікаґо. Та все ж таки щось ми в цій Комісії зробили, про що може буде більше говорити голова Комісії пан інж. Куропась. Я хотів би сказати, що ми перевели реєстрацію людей — справді десь около 300, які хотіли б жити в союзовому домі для старших членів й з чималим трудом підготовили 3-ій З'їзд Сеньйорів УНСоюзу, та підготовили статут тривалого Об'єднання цих членів. Ми маємо вже поважний досвід, бо знаємо тих, які зголосилися і які хотіли би мешкати в цьому домі. Три лікарі і то такі, які виконують практику і не йшли б сюди жити, як старші, чи бідні люди, хотіли б жити в своїй культурній громаді. А крім них зголосилися і інші поважні люди. Ми перевели цю реєстрацію і ми знаємо, що як би цей дім постав, то ми будемо мати не тільки людей готових сюди приїхати, але і тих найкращих людей. Ми з чималим трудом підготовили цей З'їзд, і — як знаєте — цей З'їзд вже не поміститься на Союзівці і той надмір людей нам приносить трудність. Не багато цього, що я вам говорю, але й добре це. Збірна праця, тобто співпраця, дала б більше, але треба, щоби вона була. А справа спільного труду для наших старших віком членів, зокрема справа будови для них першого, взірцевого апартаментового дому, справа дуже важлива не тільки для них і не тільки для нашої організації, але також для нашої цілої національної громади. Бо тут, коло „Союзівки", чи на „Союзівці" можна зібрати людей в старшому віці, але ще ідейних, культурних людей, і заставити їх ще до поважнішої національної і культурної роботи. Ттут, на цій „Союзівці" трудився покійний Богдан Кравців, який був заступником редактора Енциклопедії Українознавства професора Кубійовича, нині ще працює на „Золотій осені" проф. Іван Коровицький і в сприятливих умовинах можна би мати, як не цілу, то значну частину редакції цієї книжки.

Я вже згадав про Енциклопедію Українознавства. Як вам відомо, її зайнявся патронувати і платити гроші на зладження англомовної другої частини Енциклопедії УНСоюз. Я дуже турбувався і турбуюся нею, бо я є співробітником Енциклопедії. Але, коли я в цій справі написав приватного листа до Екзекутиви, я до сьогодні не дістав відповіді. Чи це бойкот, чи що то є трудно сказати, коли відноситься так до почесного члена Головного Уряду УНСоюзу. Не знаємо скільки таких невідповіджених листів є на полицях Народного Союзу. На всякий випадок це є куріоз у відношенні не тільки з почесним членом, але із зовсім чужими в ділових, чи товариськими взаєминами.

З великим здивуванням і прикрістю я ствердив сьогодні вранці, коли ми складали поклін Патронові нашої установи Тарасові Шевченкові, що в перше за моєї пам'яти, поза співом не було ні його слова і ані одного слова про нього. Мені, як голові цього столітнього Товариства було це особливо прикрим і незрозумілим. Заки член Головного Уряду УНС став головою НТШ, це ще не траплялося. Що за дивний збіг обставин. Прохаю приявним подбати про це, щоби наш довголітній, глибокосимволічний і доглибинно зобов'язуючий „Тарасовий" звичай, був продовжуваний доки Шевченко залишиться нашим Патроном.

Міг би я згадати ще про минулорічну ухвалу, яку від 1973 року повторяєте ви, Панове, головні урядовці, схвалюєте кожного року дрібну справу — про друк десяти моїх союзових статей, які були друковані в Альманахах і яких кілька десятків статтей, які були друковані на сторінках „Свободи", а зокрема в „Трибуні УНСоюзу". Всі вони відносилися до теорії, практики і до ідеології нашої союзової роботи, асекураційної роботи. Це не маловажна річ, я жду на неї. І коли Союз цього не зробить, то я видрукую її сам. Видрукую тільки тому, бо вона принесе мені сатисфакцію, а Союзові і союзовим діячам користь. Це буде вперше в історії української книжки перша книжка про життьову асекурацію. Вже це саме варта того, щоби вона появилася. Я думаю, що вона нечести не принесе нашій установі, яка є піонієром в нашій українській асекураційній праці.

Свої, на жаль, терпкі, але вірю, правдиві проблеми і завваги я міг би продовжувати. А при інших обставинах, вони були б непотрібні, вони були б заступлені оптимістичним звітом про пророблену корисну роботу для нашої великої установи та дальшої її будови і росту і то силами молодих і старших людей. Силами активних молодих урядовців і силами тих, які відійшли від них, але не відпали від організації. Бо навіть, коли б я, чи такі, як я були дуже і дуже холодними до якоїнебудь організації — двадцять років свого повного життя, двадцят років трудів життя ви не викреслите, а хто хотів би викреслити, був би направду нещасливою людиною.

Ще я пригадав собі одну поважну справу, а саме — своє членство в обраній вами минулого року, Статутовій Комісії, яка на ваше виразне доручення мала б всім на цьому річному засіданні представити свої пропозиції щодо потрібних змін статуту, щоби ви їх передискутовали і представили для майбутньої Конвенції. На жаль і ця резолюція мабуть була зложена на союзовій полиці, а це також не дало мені змоги сказати про ту роботу, яку я був готовий в цій комісії виконати, яку я був би з приємністю і скорістю виконав. Подаю ці завваги в повному переконанні, що позитивна, бо так я її розумію, критика ще не заподіяла ніякій організації, зокрема такій великій, як наш Народний Союз, ніякої шкоди. Позитивні пропозиції в порушених і непорушених справах, зокрема в тих, які мені найбільше на серці — організаційній і культурній, я дозволю собі, за вашою згодою, з'ясувати в дальшому ході наших нарад і, дай Боже, рокових нарад.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ РОМАНА СЛОБОДЯНА

Пане Предсіднику, Шановні Зібрані. Я не думав промовляти, бо в мене нема голосу, Я щойно тому два тижні вийшов із шпиталю. Я перейшов надзвичайно поважну операцію, без якої я міг би бути спаралізований. При операції було кількох лікарів, які перед тим взяли відповідну асекурацію, бо один лікар не хотів брати на себе такої відповідальности. По операції лікар моїй дочці сказав таке: ваш батько є на 88-му році життя. Я вже робив сотки тяжких і поважних операцій, та такої, як вашому батькові робив, мені ще не траплялося робити. І тому на найближчій конвенції лікарів він буде говорити про ту справу, яка йому вдалася — що операція вдалася і пацієнт живе. Я дякую панові Куропасеві, голові нашого Комітету Сеньйорів, що він оте напруження, що тут було, злагіднив, що вніс трошки веселости, що й мене спонукало промовляти. Я надзвичайно дякую членам Екзекутиви за те, що під час мого побуту в шпиталі мені прислали з нагоди Свят Христового Воскресіння святочну картку з побажанням Веселих Свят і скорого повороту до повного здоров'я, яку підписали всі члени Екзекутиви, включно з сенатором Юзиком. Я просив панію Уляну і пана Сохана, щоби не подавали в пресі, що я хворий, бо хто хотів би повірити, що Слободян може бути хворий. Зараз я живу більше в дочки і приходжу поволі до здоров'я. Пробую продати свої реальности в Елізабеті, переглядаю свої папери і шукаю за деякими промовами, які я мав. Між пожовклими листками часописів знайшов я вірша — молитву Сави Чернецького:

Тебе, Господи, благаю,
Тебе щиро молю:
Не давай нас пораз другий
У ляцьку неволю!
  Відверни від нас ту кару,
  Се безмежне горе,
  Не дай ридать, кровцю лляти,
  І сліз ціле море.
Не дай двигать пораз другий
Ляцькії кайдани,
А то Неньці, Україні,
Вже терпцю не стане.
  И замість мольби і покори
  Почуєш проклони
  І розпуку, і зневіру.
  Сердець міліони
У неволі, на тортурах
Затвердну́ть, мов камінь.
Не дай, Отче, нас Ляхови;
Не дай, просим! Амінь.

А від себе додам, — не дай не тільки ляхам, але комуністам і большевикам.

Крім того знайшов я ліста від Покійного Єпископа Никити Будки з датою 24 грудня 1919 року. В цьому році я об'їздив цілу Канаду і промовляв на зборах. Покійний Єпископ Никита Будка прислав мені такого листа:

Вінніпеґ, Ман. 24 грудня, 1919

Дорогий Пане Слободян!

Остаючи дотепер під сильним враженням того тепла, що його принесли до зимової Канади Американські Делєгати У.Н.Комітету, чуюся зобов'язаним до милого обовязку подякувати Вам з осібна за Ваші теплі, щирі труди коло роздутя того огня, так потрібного в хвилі, коли зневіра втискаєся до зболілих, покривджених українських сердець.

Най Бог Мира і Справедливости назначить і прискорить нашому Народови годину волі і спокою, най бодрить Борців і будить всіх на бій за народні сьвятощі, най з осібна благословить Вас і всіх Ваших силою та вдоволенням на многі літа для заплаканої Неньки.

Най Бог благословить

Никита Єп.

Я знайшов листа від Українського Конґресового Комітету з 1970 року з запрошенням прибути на Ювілейний Бенкет УККА, на якому мені вручили почесну грамоту того Комітету. Якраз так сталося, що в тій самій залі в Френклін готелю в Філядельфії в 1920 році мене на Конвенції вибрали членом Екзекутиви УНС. Це було 50-ліття мого урядування в Союзі. Ось цей лист:

Високоповажаний Пан
Роман Слободян
Елизабет, Ню Джерзі

Вельмишановний і Достойний Пане!

Український Конґресовий Комітет Америки почувається до милого обов'язку запросити Вас на Ювілейний Бенкет, що відбудеться в неділю дня 25-го жовтня цього року в залі Бенджамін Франклін, як Почесного Гостя.

На Першому Конґресі Американських Українців, що відбувся у Вашінґтоні 24 травня 1940 року, Ви, Вельмишановний Пане, брали участь, як делеґат Українського Народного Союзу, а тим самим, були не тільки співучасником Конґресу, але його співосновником. Через дальших тридцять років Ви брали участь в його праці, віддаючи своє знання і свої сили для закріплення української етнічної групи в Америці.

Нам буде дуже приємно в 30-річчя існування УККА, привітати Вас і побажати богато сил для продавження Вашої праці, на громадському відтинкові.

Просимо прийняти вислови нашої глибокої пошани

За ЕКЗЕКУТИВУ УККА:

Йосиф Лисогір	Іван Базарко
Екз. Заступ. Президента	Адм. Директор

Наш Патріярх походить із села Заздрість, а я зі сусіднього Настасова. Коли ми зустрілися, Він питав мене, чи я також зі Заздрости. Я недавно вислав побажання з нагоди Його 85-ліття, а тут я прочитаю Вам листа, що його я недавно одержав від Патріярха.

Слава Ісусу Христу! Ватикан, дня 5 березня 1977

Високоповажаний Пане і Дорогий Краяне!

Щиро дякую Вам за ласкаву пам'ять і побажання з нагоди мойого 85-ліття, а зокрема за щедрий дар любови 250 дол. Молю Господа, щоб відплатив Вам багатством своїх благ і благодатей, зокрема добрим і довгим здоровям.

Чи маєте які відомости з Настасова?

З Патріяршим Благословенням

Йосиф
Патріярх і Кардинал

Я не буду вам більше часу забирати. Я надзвичайно вдячний вам за те, що ви мене вислухали. Дякую Президії, панові Лисогорові, панові Сохановi, з яким ми живемо у великій приязні. Він все присилає мені всі протоколи і питає мене, чи треба такі точні протоколи писати. Я всі протоколи перечитую і тому я не дивуюся, що наш секретар вже посивів. Протоколи дуже точні і я кажу, що за 50 років моєї праці в Союзі не було такого доброго секретаря в Союзі, як пан Сохан. Отже, я Вам дуже вдячний, що ви так точно все описуєте, але не забувайте про своє здоров'я, бо то є понад міру так писати. Отже я хочу сьогодні поґратулювати панові Сохановi, а також пані Уляні, бо вона є як моя рідна дитина. Ми знею працювали разом 20 років. Вона надзвичайно точна і солідна в роботі. І я ґратулюю Союзові, що має таких добрих працівників і таку гарну касирку. На тому я кінчу, дякую вам, що мені дали слово. Якщо вам буде мене потрібно, то я ще лишаюся на З'їзд Сеньйорів, то поговоримо більше. Дякую.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Перед тим, як ми закінчимо сьогоднішні наради я попрошу до слова пана Сохана.

Головний секретар Володимир Сохан: Я сам попросився до слова. Тому, що ми завтра пічнемо дискусію, або будемо близько дискусії, я хочу запропонувати тим, які з якихнебудь причин не отримали звітів, або з собою не привезли, щоби прийшли сюди і взяли собі звіти. Прошу дуже, візьміть і прочитайте, щоби могли завтра дискутувати.

Головний організатор Степан Гавриш: Я перед нашими нарадами писав до вас листи і просив, що якщо хтось буде мати можливість привезти аплікації нових членів, щоби це зробити. Деякі з вас вже дали мені в суботу, деякі, я знаю, що мають, а ще не передали. Мені приємно було почути, що пані Чучман привезла з собою 6 аплікацій. Будь ласка подайте їх зараз, бо наш головний секретар хоче їх оглянути і негайно переслати до канцелярії до оформлення. Аплікації вже передайте, а я нікому не скажу, хто скільки привіз. Ми це проголосимо в четвер під час нашого бенкету.

Кінець 2-ої сесії і першого дня нарад.

Вівторок, 24 травня 1977
Другий день нарад
Рання сесія

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Пані і Панове. Відкриваю ранню сесію другого дня нарад. Перед тим, як прийдуть члени Контрольної Комісії, які зараз узгіднюють резолюції, які будуть нам сьогодні потрібні, ми приступимо до 6-ої точки наших нарад, яку ми вчера переложили на сьогодні, а це звіти Комісій — Будівельної і Статутової.

6. ЗВІТИ КОМІСІЙ:

а) Звіт Будівельної Комісії

Голова Будівельної Комісії д-р Іван Флис: До Будівельної Комісії, яку ви тому кілька років вибрали належать: проф. Тарас Шмаґала, мґр Іван Винник і я. Правду сказати, ця Комісія в минулому році не мала жадних засідань, бо на це не було потреби. Але ви вже чули звіт пана Винника, який включав фінансовий стан нашої будівлі. Наша ціла інвестиція в Корпорації Українського Дому є около 13 мільйонів і 659 тисяч долярів. На це складаються такі фонди: около 8 мільйонів долярів від УНСоюзу, 4 мільйони і 600 тисяч долярів позичили наші члени на так звані боргові зобов'язання, а решту ми позичили в банках. Наш дефіцит до кінця 1976 року виносив 315 тисяч долярів. Ми сподіємося, що в 1977 році будемо мати богато кращі висліди. Як вже пан Винник зазначив, ми в 1977 році сподіваємося мати приходів з чиншів понад півтора мільйона долярів. Видатки за перший квартал 1977 року виносили 328,886.00 дол., а чистий прихід в тому самому часі 54,690.00 дол. І цей прихід повинен бути багато більший тому, що в цих видатках, є включені дві виплати за податки та інші, разом в сумі 136,862 дол., які є заплачені за цілий рік і вони не будуть повторятися в 2-ому, 3-ому і в 4-ому кварталах. Передбачений чистий прихід в сумі понад пів мільйона долярів можна буде зужити на сплату відсотків за позички УНСоюзові та банкам. Будинок, як ви вже всі знаєте, є майже вповні винайммлений. Ми вживаємо майже три поверхи на свої потреби, і якщо б ми взяли під увагу тих три поверхи, за які ми нічого не платимо, а крім того світло, опал, охолодження і чищення — то це є приблизно 350 тисяч долярів річно. Це є наше, а крім того ми сподіваємося мати, як я сказав вище, понад пів мільйона чистого приходу, яким ми зможемо диспонувати. Чи є які питання до Комісії, або до Екзекутивного Комітету? Якщо нема то ми перейдемо до другої справи, а саме, до звіту стаСтутової Комісії.

б) Звіт Статутової Комісії

Голова Статутової Комісії д-р Іван Флис: На останніх річних нарадах Головного Уряду, ми покликали Комісію, яка мала б переглянути статут і внести деякі поправки, які відносилися б до виборчої комісії в часі Конвенції, як її вибору та її дії в часі Конвенції.

Головний радний д-р Богдан Футей: Справа формальна. Як ви можете здавати звіт тої Комісії, як ця Комісія ані разу не сходилася і не мала змоги ці речі переговорити.

Голова Статутової Комісії д-р Іван Флис: Я хочу перечитати лише прелімінарний проєкт, який буде узгіднений завтра не тільки з членами Статутової Комісії і ми вернемося схвалювати проєкт.

Головний радний д-р Богдан Футей: Це все в порядку, але я вважаю, що ми повинні мати засідання цієї Комісії.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Я відчуваю, що д-р Футей хоче. Можливо, що було би доцільним, якщоб Ваш звіт попередило засідання цієї Комісії і на засіданні деякі речі, чи справи, які там будуть, можна буде узгіднити. Бо я боюся, що зараз над тим розпічнеться дискусія, а ми не хотіли б цього зараз мати. Тому, прошу, зійдіться, перегляньте, узгідніть між собою і подайте це нам до відома. А тоді, може бути дискусія над вашим проєктом. Я би просив, щоби Ви це перенесли на завтра, щоби Комісія Ваші пропозиції переглянула, бо Ви, пане Голово, попереджуєте працю Комісії.

Голова Статутової Комісії д-р Іван Флис: Я погоджуюся з Вами.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох: Мені пан Флис дав вчера переглянути цей дуже довгий основний проєкт, писаний легальною мовою (інакше не може бути), який має бути основою до зміни, чи доповнення статуту. Я є переконаний, що значна частина тут присутніх, які не є правниками і не народилася в Америці, не зможуть слідкувати за читанням. Я би питався вас, чи не було би можливе перекласти цей проєкт на українську мову і прочитати один текст і другий. Бо легальну мову тяжко зрозуміти навіть тому, що досконало знає мову англійську. А, коли, значить, ще йде про тих, які не знають дуже добре англійської мови, то я думаю, що було би добре, якщо б хтось з наших колеґ правників не хотів взяти на себе і подиктувати такий переклад. То заняло б годину часу.

Головний секретар Володимир Сохан: Я пропоную, щоби це зробив пан д-р Падох, — внескодавець.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Так, внескодавець. Пане Докторе, Ми Вам дуже дякуємо, що Ви зголосилися до тої роботи і ми би просили Вас переложити, бо Ви знаєте українську і англійську мову і легальні терміни. Справді, як би Ви могли це зробити.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох: Я хотів би сказати, щоби це дати зробити комусь молодцому. Ми маємо молодих правників. Наскільки мені відомо, то почесні члени є до почесної роботи. Але я можу це зробити, коли мені дадуть до помочі секретарку.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: В американській армії, як якийсь рекрут забагато говорив, то сержант йому сказав: добре, то ти то зробиш. Подякуймо за те панові докторові, що він зголосився цей проєкт перекласти.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох: Добре, я це зроблю.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Ми цю точку закінчили так: д-р Ярослав Падох зробить переклад на українську мову, Комісія на свойому засіданні ці справи переговорить і предложить вам до обговорення і прийняття пізніше.

Ми повинні перейти до 9-ої точки наших нарад, але тому, що на залі нема членів Контрольної Комісії, бо вони ще узгіднюють свій звіт, щоби не тратити часу, ми зробимо листу тих, які хотіли б забрати слово в дискусії. До дискусії зголосилися: д-р Богдан Футей, інж. Анатолій Дорошенко, Володимир Запаранюк, Іван Іванчук, Андрій Джула, Текла Мороз, інж. Ярослав Кальба, Анна Гарас, д-р Ярослав Падох, Євген Репета, д-р Анна Чопик, мґр Іван Винник, інж. Степан Куропась, Володимир Дідик, д-р Іван Скальчук, о. Іван Ващук, мґр Іван Геврик, Іван Одежинський, проф. Тарас Шмаґала, Євген Іванців.

Тому, що на залі вже є всі члени Контрольної Комісії,

ми перейдемо до 9-ої точки наших нарад і я попрошу до слова голову Контрольної Комісії мґра Івана Геврика.

9. ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

з перевірки майна і діловодства, проведеної у вересні 1976 року і в березні 1977 року, за час від 1-го січня по 31-го грудня 1976 року.

Перевірку проводили:

1. голова — мґр І. Геврик;
2. заст. голови — мґр І. Винник;
3. член — д-р Б. Гнатюк;
4. секретар укр. — о. І. Ващук;
5. секретар англ. — д-р І. Скальчук.

Під час обох перевірок, головна Контрольна Комісія, відбула спільні наради з Екзекутивним Комітетом та ствердила, як слідує:

Всі табелі подані в звітах головних урядовців: головного предсідника, головного секретаря, головного касира, головного організатора, головного редактора „Свободи" і управителя „Союзівки", є правдиві і вірно віддзеркалюють стан майна УНСоюзу і його членства по 31-го грудня 1976 року.

В додатку до всіх поданих табель, головна Контрольна Комісія подає слідуюче:

Фінансовий Відділ:

Касовий звіт УНС від 1-го січня до 31-го грудня 1976 року.

КАСОВІ ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ

від 1-го січня до 31-го грудня 1976 року

Місяць	Прибутки	Видатки
СІЧЕНЬ	899,233.27	1,007,013.12
ЛЮТИЙ	558,782.38	543,098.33
БЕРЕЗЕНЬ	898,883.04	898,101.42
КВІТЕНЬ	535,876.65	628,771.26
ТРАВЕНЬ	594,034.41	599,805.68
ЧЕРВЕНЬ	781,562.50	838,710.71
ЛИПЕНЬ	716,801.12	682,041.38
СЕРПЕНЬ	719,094.51	599,252.94
ВЕРЕСЕНЬ	609,106.31	595,544.35
ЖОВТЕНЬ	577,759.52	622,968.15
ЛИСТОПАД	886,473.55	867,815.69
ГРУДЕНЬ	899,026.07	838,448.92
Разом	8,676,633.33	8,721,571.95

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ

Цьогорічна перевірка діловодства головного секретаря та очолюваного ним Рекордового Відділу була проведена при повній співпраці головного секретаря Володимира Сохана та службовиків цього Відділу в днях від 28-го березня до 1-го травня 1977-го року в приміщеннях Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі.

Рекордовий Відділ виконує всі свої роботи скоро та акуратно, завдяки добрій організації праці цього Відділу та завдяки дружній співпраці його службовиків, які завжди готові один одному допомогти, чи заступити того, який перебуває на хворобовій, чи відпочинковій відпустці. Службовики Рекордового Відділу, хоч і в неповному складі, сповняють всі ці обов'язки Відділу на час: перевірка аплікацій на нові грамоти забезпечення, їхнє оформлення і виготовлення грамот проходять дуже справно та фахово з повним знанням життьового забезпечення; грамоти забезпечення висилає Рекордовий Відділ вже між 8-им та 10-им днем кожного місяця; виказн членів для поодиноких Відділів виготовляє до 12-го дня місяця; висилка цих виказів та рахунків, що їх виготовляє Фінансовий Відділ відбувається між 12-им та 14-им днем місяця, а два дні пізніше закінчується виготовлення та висилка повідомлень про платність вкладок у черговому місяці.

Рекордовий Відділ поладнує так же фахово і точно всі зміни у забезпеченні членів УНСоюзу та вдержує в найкращому порядку всі документи членства та його забезпечення. Окремо веде рекордовий Відділ точну статистику членства по клясах і сумах забезпечення, по Відділах і по стейтах та провінціях. Власне ця точно ведена статистика при допомозі картотек ІВМ дає змогу Рекордовому Відділові мати кожночасно підсумки руху та стану членства, а зокрема виготовити при кінці року всі дані про числа членів — грамот та їх суми забезпечення по клясах, по стейтах і провінціях, та за віком, що потрібне до звітів для забезпеченевих урядів.

Рекордовий Відділ закупив на місце старої вже машини нову бюрову машину — сортер ІВМ, що допоможе йому виконувати деякі роботи ще скоріше, як також точніше, бо стара машина вже часто псувалася.

Головний секретар вже остаточно вистарався про апробату трьох нових плянів забезпечення та подбав про виготовлення друків цих двох нових грамот і листків додаткового договору третього роду забезпечення. Тепер випуск цих нових трьох плянів у світ чекає ще тільки на виготовлення конечно потрібних брошурок з інформаційними та пропаґандивними даними про ці нові роди забезпечення, над якими працює службовик Організаційного Відділу.

Повний текст обов'язуючого тепер статуту УНСоюзу, в якому включені зміни з останньої Конвенції, передав головний секретар до друкарні, щоб зробити новий склад цього статуту і видрукувати у форматі книжки.

Протоколи нарад Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду УНСоюзу веде головний секретар дуже точно та держить їх у прикладному порядку. Протоколи засідань Головного Екзекутивного Комітету завжди виготовлює він скоро та проголошує в „Свободі": Протокол з попереднього річного засідання був виготовлений з опізненням, яке можна вияснити та виправдати тим, що головний секретар мусів писати цей протокол без скорочень, згідно з рішенням Головного Уряду.

Головний секретар щоденно ранком відкриває всю пошту УНСоюзу та прочитує всю кореспонденцію Рекордового Відділу. Опісля він сам відповідає на все листування українською мовою, відповідно перевіривши та поладнавши спершу порушені у цих листах справи. Листи англійською мовою пише Меланія Мілянович, службовичка Рекордового Відділу, яка також точно і фахово робить скорочені переклади на англійську мову протоколів засідань Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду.

Обширна кореспонденція головного секретаря із секретарями Відділів, організаторами, членами та кандидатами на членів, як також виготовлювання протоколів вимагають дуже багато часу і праці, тоді коли головний секретар має ще цілий ряд інших важливих обов'язків та відповідальностей. Тому головному секретареві конечно потрібно відповідного службовика, який допомагав би йому в листуванні, аби в писанні протоколів,, бо головний секретар не може постійно працювати з таким перевантаженням. Зроблено теж докладну перевірку статистик про рух і стан членства у звіті головного секретаря за 1976-ий рік. Стверджено їх точність та згідність з дійсним станом і змінами у стані членства УНСоюзу. Для короткого огляду руху і стану членства долучуємо до цього звіту декілька таблиць, виготовлених на підставі статистик Рекордового Відділу та звіту його керівника — головного секретаря:

ЗМІНИ В АКТИВНОМУ ЧЛЕНСТВІ ЗА 1976 РІК

Стан активних членів з 1-го січня 1976 року	**69,149**
Нові члени, приєднані в 1976 році	3,071
Разом:	**72,220**

ВТРАТИ У 1976 РОЦІ:

Суспендування	386	
Грошові звороти	818	
Виплати Е грамот	991	
Сплати вкладок Р грамот	721	
Смертні випадки	864	
Інші втрати	111	
Разом втрати		3,891
Стан активних членів з 31-го грудня 1976 року		**68,329**

СТАН ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Стан членів 31.1. 1976	Стан Членів 31.12.1976	Прибуток, або втрата
Молодь	18,718	18,278	— 440
Дорослі	44,376	43,867	— 509
Акцидентові грамоти	6,055	6,184	+ 129
Молодь на випл. забезп. і на безпл. продовженні	4,544	4,741	+197
Дорослі на випл. забезп. і на безпл. продовженні	14,419	14,659	+ 240
Разом:	**88,112**	**87,729**	**— 383**

ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ПО КЛЯСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

(Стан з 31-го грудня 1976 року)

Деп. Молоді

Кляса	Число чл.
Кляса I (Т-16)	439
Кляса II (Р-70)	201
Кляса Е-18	3,993
Кляса Е-20	5,591
Кляса Е-65	294
Кляса Р-20	7,635
Кляса Р-65	125
Разом активних членів Деп. Молоді	18,278
Члени на випл. забезпечення і на безпл. прод.	4,741
Разом членів Деп. Молоді	**23,019**

Деп. Дорослих

Кляса	Число членів
Кляса I — Старий рід забезп.	42
Кляса O — Р-70	181
Кляса Т	2,431
Кляса W	11,773
Кляса Р-20	13,464
Кляса Е-20	9,861
Кляса Е-65	2,566
Кляса Р-65	1,684
Кляса DP-60	231
Кляса DP-65	600
Кляса Т-5	51
Кляса Т-10	233
Кляса ADD	6,184
Дорослі члени з молодечими грамотами	
Кляса Р-20	418
Кляса Е-20	289
Кляса Р-65	14
Кляса Е-65	29
Разом активних членів Деп. Дорослих	50,051
Члени на випл. забезп. і на безпл. прод.	14,659
Разом членів Деп. Дорослих	**64.710**
Усіх членів Деп. Молоді	23,019
Усіх членів Деп. Дорослих	64,710
Разом усіх членів 12.31.1976	**87,72?**

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА І СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

(Стан з 31-го грудня 1976 року)

	Число членів	Їх суми забезп.
Активні члени Деп. Молоді	18,278	$ 20,007,911
Активні члени Деп. Дорослих	43,867	55,240,205
Акцидентові грамоти	6,184	30,920,000
Молодь на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	4,741	3,475,087
Дорослі на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	14,659	11,418,196
Усі члени разом	**87.729**	**$ 121,061,399**

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ ФІНАНСОВОГО ВІДДІЛУ

Провірку переведено в днях від дня 28.березня 1976 р.до дня 1 квітня 1977 р.в присутності головного касієра п.Уляни Дячук і працівників фінансового Відділу.

На підставі предложених і перевірених книг і документів стверджено,що за час від дня 1.січня 1976 р.до дня 31.грудня 1976 р.вплинуло до каси Українського Народного Союзу:

ПРИХОДИ:

1.Членські вкладки:		
- Забезпечення на життя	2.876.552.85 Дол.	
- Забезпечення від випадків	72.036.90 "	
- Братський фонд	76.894.82 "	
РАЗОМ:членські вкладки		3.025.484.57
2.Інші фонди:		
- Сирітський фонд	7.916.66 Дол.	
- Фонд наглої потреби	2.967.13 "	
РАЗОМ:інші фонди		10.883.79
3.Відсотки:		
- Від бондів	1.377.166.23 Дол.	
- Від уділів-дивіденда	5.845.04 "	
- Від гіпотечних позичок	252.374.09 "	
- Від позичок членам	19.641.51 "	
- Від ощадностевих банкових конт	1.440.58 "	
- Від Української Нац.Корпорації	263.017.03 "	
РАЗОМ:Відсотки		1.919.484.48
4.Реальности:		
- Чинші з будинків ч.83 Ґренд с.	12.000.00 Дол.	
- Чинші з перебраних будинків Б.	1.662.00 "	
- Чинші з " " Ню-Йорк	22.392.83 "	
РАЗОМ:Реальности		36.054.83
5.Інші впливи:		
- Звороти за реасекурацію	978.00 Дол.	
- Підвищення вартости бондів	3.883.72 "	
- З продажі книжок	15.745.06 "	
РАЗОМ:інші впливи		20.606.78
РАЗОМ:ПРИХОДИ У.Н.С.:		5.012.514.45
6.Видавництво Свобода		566.512.88
7.Союзівка		437.921.95
РАЗОМ ПРИХОДИ		6.016.949.28
8.Бонди:		
- Вплинуло з продажі бондів		986.865.16 Дол.
9.Гіпотечні позички-морґеджі:		
- Вплинуло з гіпотечних позичок		950.830.46 "
10.Позички членам:		
- Вплинуло з позичок		67.611.74 "
11.Українська Національна Корпорація:		
- Зворот позички		544.100.00 "
12.Реальности:		
- З продажі перебраних будинків Бронкс		12.863.40 "
13.Амортизаційний фонд:		
- Амортизація реальностей Кериґонксон.	15.527.39 Дол.	
- " друкарських машин	891.60 "	
- " електричних машин	2.318.32 "	
РАЗОМ:Амортизаційний фонд		18.737.31 "
14.Різні переливи		78.675.98 "
РАЗОМ :КАСОВІ ПРИХОДИ		8.676.633.33 Дол.

ВИДАТКИ:

1.Виплати грамот:		
- Дозрілі грамоти	884.540.85 Дол.	
- Посмертні грамоти	697.919.63 "	
- Передчасно виплачені грамоти	250.511.00 "	
- Подвійне забезпечення	7.000.00 "	
- Забезпечення А.Д.Д.	2.500.00 "	
- Виплати дітям,що їх родичі померли	4.691.00 "	
РАЗОМ:виплати грамот		1.847.162.48 Дол.
2.Сирітський фонд:		
- виплати з сирітського фонду	4.003.08 Дол.	
- Відсотки	956.38 "	
РАЗОМ:сирітський фонд		4.959.46 "
3.Дивіденда:		
- Виплачено дивіденду		471.541.75 "
4.Кошти адміністрації:		
а.Персональні видатки:		
- Платні Екзекутиви	78.500.00 Дол.	
- Платні Працівників	237.520.74 "	
РАЗОМ:Персональні видатки		316.020.74 "

(Продовження буде)

Українська Опера з Америки прибуде до Торонта з двома виставами

Ню Йорк (УО) — Дирекція Корпорації „Українська Опера" в Америці налагодила діловий зв'язок з Відділом КУК під керівництвом д-ра Остапа Е. Сокольського і прибуде до Торонта з двома виставами у березні 1978 р.

У суботу 4 березня буде показана прапрем'єра — велика програма „Тисячолітній шлях України" — опера, пісня, балет, а в неділю, 5 березня — популярна опера „Катерина" Миколи Аркаса до слів Тараса Шевченка. Показ мистецької програми „Тисячолітній шлях України" буде найпершим українським відзначенням славного тисячоліття Хрещення України-Руси. В програмі: арії, дуети, квартети, секстети, пісні та балет з 13 українських опер, в тому з найновішої історичної опери „Ольга Київська" з X століття, створеної на творче замовлення Корпорації композитором-лавреатом Ігорем Білогрудом у Чікаґо до поетичного лібретто Леоніда Полтави. Виставою клясичної опери „Катерина" із солісткою Мартою Кокольською-Мусійчук в заголовній ролі буде вшановано пам'ять геніяльного українського поета-революціонера Тараса Шевченка.

Корпорація „Українська Опера" була створена на базі Українського Оперового Ансамблю восени 1976 р. в Ню Йорку, як неприбуткова культурно-громадська установа, зачартерована в американському уряді. Очолює Корпорацію оперова солістка-зірка Галина Андреадіс. Корпорація „Українська Опера" поставила перед собою два основні завдання: в часі наступу Москви на українську мову й культуру та російщення української опери на Батьківщині — зберігати й розвивати українське оперове мистецтво на свободі, а також анґажувати і сприяти розвитку молодих українських оперових талантів із ЗСА, Канади та новоприбулих із Нескореної України.

Обидві програми поставив реж. Михайло Яблонський.

У програмі „Тисячолітній шлях України" беруть участь, в історичних одягах на тлі відповідних декорацій, наступні солістки і солісти (за порядком виходу на сцену): Галина Андреадіс, Лев Рейнарович, Марта Кокольська-Мусійчук, Степан Шкафаровський, Микола Голодик, Леонард Бедерів, Ольга Гірняк, Володимир Карпинич, Марійка Чолій, Тамара Лихолай, Іван Гош, Христина Карпевич, Богдан Чаплинський, Ляриса Маґун-Гурин, Сергій Казарян, Павло Михайлик. Музичний керівник Оперового Хору — проф. Лев Стругацький, асистент-хормайстер Роман Левицький, керівник балетного ансамблю „Верховинці" при Осередку СУМА в Ню Йорку хореограф Олег Ґенза, дириґент оркестри — маестро Ярослав Ліщинський.

В опері „Катерина" партії виконують: Марта Кокольська-Мусійчук, Галина Андреадіс, Лев Рейнарович, Богдан Чаплинський, Володимир Карпинич, Тамара Лихолай, Ольга Гірняк а також оперовий хор та балет.

Вдалий вечір гумору і сатири Т-ва Інженерів у Філядельфії

Філядельфія, (О. Л-ий) — Філядельфійський Відділ Товариства Українських Інженерів Америки є добре відомий з того, що влаштовує наукові конференції на різні теми з інженерської ділянки, ширші сходини членства із науковими доповідями запрошуючи також членів інших професійних товариств та громадянство, як також улаштовує щороку традиційний Баль Інженерів із презентацією дебютанток здобуваючи в той спосіб фонди, щоб із черги складати щедрі пожертви на різні наукові цілі, видачу цінних видань, стипендії для українських студентів тощо. Неслід ніколи забувати, що філядельфійський Відділ Т-ва Українських Інженерів був тому 10 років одним із перших щедрих меценатів Катедри Українознавства у Гарвардському Університеті, жертвуючи поважну суму десять тисяч долярів, незалежно від того, що поодинокі члени Т-ва складають окремо свої пожертви від себе особисто на різні наукові та громадські цілі.

Рівночасно цей Відділ Т-ва Інженерів у Філядельфії, що його цього року очолює інж. Евстахій Филипович, дбає також і про товариське співжиття членства разом із громадянством, улаштовує товарисько-розвагові зустрічі тощо, щоби — щось в роді „Українських Бесід" на рідних землях — утримувати товариське співжиття із громадянством. Осінню цього року влаштовано при значній допомозі створеного при Відділі Комітету пань-дружин інженерів, що його очолює п-і Віра Андрейчик, дуже вдалий осінній пікнік, а недавно створений при Відділі Клюб шахістів і бриджістів під проводом інж. Ярослава Жмуркевича почав уже також свою діяльність при значній участи зацікавлених членів, їхніх дружин та гостей.

Черговою імпрезою розвагово-товариського співжиття був дуже вдалий „Вечір гумору і сатири", що його влаштував Відділ Т-ва Інженерів у Філядельфії в неділю, 20-го листопада м.р. в ресторані „Веллс" при участи понад 130 осіб.

Вечір відкрив голова Відділу інж. Евстахій Филипович вітаючи присутніх з дружинами о. митрата Мирослава Харину, о. крилошанина Тому Бариляка, голову місцевого Відділу УККА проф. д-ра Петра Стерча, голову Головної Управи Т-ва Українських Інженерів інж. Юрія Гончаренка з Ню Йорку, секретаря Головної Управи інж. Олексу Солтисика, пресового кореспондента мґра Олександра Луцького, членів Відділу Т-ва Українських Лікарів, Асоціяції Українських Професорів та всіх членів Т-ва і гостей, які разом з дружинами прибули на цей вечір. Початкову молитву перед вечерою провів о. митрат Мирослав Харина, а програмою вечора після вечері проводив культурно-освітній референт Відділу, один із колишніх голів Т-ва інж. Мирон Білас, який разом із головою Т-ва інж. Евстахієм Филиповичем чи не найбільше доклали труду й праці у вдалому зорганізуванні й переведенні цієї приємної розвагової імпрези.

Після слова привіту й побажань успіхів у праці філядельфійському Відділові голови Головної Управи Т-ва інж. Юрія Гончаренка, присутні мали нагоду почути дуже добрі гуморески й сатиричні есеї чотирьох гумористів з інженерських кіл на актуальні теми нашого громадського буття.

І так, інж. Олекса Солтисик, секретар Головної Управи Т-ва, відомий гуморист, що пише під псевдонімом „Гриць Мотика", автор двох гумористичних збірок „Плямки" та „Дикі історії", а підготовляє вже і третю, уперше виступив у Філядельфії із двома добрими гуморесками про місцеве Т-во Українських Інженерів та про Філядельфію у кривому дзеркалі. Слухачі щиро сміялись, бачучи себе у тому кривому дзеркалі та дивуючись, що автор, який не знає Філядельфії, так влучно із легким гумором підхопив деякі моменти із життя філядельфійського Т-ва Інженерів та буття нашого „славного міста братньої любови", в якого немало можна знайти матеріялу на куди гостріший сатиричний обстріл.

З черги, інж. Лев Яцкевич, один із кількакратних колишніх голів Відділу, (він також редаґує рубрику „Життя і знання" у щоденнику „Свобода"), поділився із присутніми своєю віршованою сатирою „Чому" та гуморескою про „Нещасливе число 4". Автор зумів майстерно підхопити різні події, факти, дати й числа із різних ділянок науки, історії і нашого життя-буття, щоб у цілості створити цікаву гумореску чи делікатну сатиру, яку всі радо слухають.

Дуже припала до вподоби присутнім гумористична „Розвідка про недоліки в творенні різних Комітетів" п-і Стефанії Кохановської, яка від самого початку створення Відділу Т-ва Інженерів у Філядельфії дуже активно допомагала у всіх його імпрезах. Авторка, яка часто виступала із своїми гуморесками на різних імпрезах, здобула і цим разом публіку своїм безпосереднім та від щирого серця легким і приємним гумором.

Чи не найбільш яскраво промовила до присутніх знаменита сатирична гумореска „З політикою обережно" д-ра Олександра Білика, також одного із колишніх голів Т-ва Інженерів у Філядельфії, в якій він піддав своїй відважній й одвертій, але не ущипливій, а тонко поданій сатирі різні актуальні моменти із нашого політичного й громадського буття. Найбільш припало до вподоби присутніх те, що автор у своїй гуморесці показався повним сатиричним „соборником", бо попалось усім без виїмку загумінкам нашого буття включно із власним середовищем автора.

Усі виступи гумористів присутні нагороджували щирим сміхом та не менше щирими оплесками вдоволення.

При кінці цього вдалого й приємного товариського вечора голова Т-ва інж. Е. Филипович подякував усім „доповідачам" - гумористам, заповідаючи, що Відділ плянує ще влаштувати одні ширші сходини членства із відповідним рефератом та запрошуючи усіх на черговий Баль Інженерів у Філядельфії із презентацією дебютанток, який відбудеться в суботу, 4-го лютого 1978 р. в ґотелі „Шератон". Закінчився цей приємний і дуже вдалий вечір товариської зустрічі молитвою, що її провів о. крилошанин Тома Бариляк, а після того гості ще довго обмінювались думками у товариській розмові.

Успіхи нашої молоді

Христя Клюфас з посадником Сиракюз, Лі Александром.

Христя Клюфас учениця останнього року середньої школи Вестґілл в Сиракюзах здобула всі найкращі нагороди. Вона постійно є на Honor Roll і National Honors Society відзначена як найкраща учениця в клясі з-поміж 168 учнів відзнакою Old English „W", редакторка шкільної газети, акомпаньятор для музичних імпрез в її школі, поміщена в „Хто є хто" серед середньошкільної молоді в Америці. Останньо вона дістала Good Citizenship Award і відзначення від організації Дочок Американської Революції.

Та найбільшим відзначенням для Христі було те, що її єдину з-поміж усіх шкіл міста Сиракюз і околиці, вибрала організація American Field Service — International Scholarships на виїзд за границю. Христя їздила на ціле літо до Фінляндії, до міста Куопіо, де вона репрезентувала Сиракюзи. Від посадника Сиракюз Лі Александра вона дістала ґратуляції і листа до посадника міста Куопіо, в якому він передає привіт від себе і від населення міста Сиракюз і поручає Христю в опіку посадникові. Після повороту з Фінляндії, Христя передала посадникові Александрові привіт і дарунок від фінляндців, як це бачимо на світлині.

Перебуваючи у Фінляндії, у родині гімназійного професора-філолога, Христя вчить його української мови. Професор спроваджує з Києва книжку „Вивчайте українську мову". Хритя додає до азбуки в книжці букву „ґ" і це набирає розголосу на цілу гімназію, хоч ані української ані російської мови в школах там не вчать. В гімназії Христя дає кілька лекцій про Америку і про англійську мову та багато інформацій про Україну, про яку фінляндці багато знають.

Христя вихована в українському патріотичному дусі. Вона дуже добре володіє українською мовою в письмі і слові. Почала школу українознавства на 5-му році життя та після 11 літ закінчила її матуральним іспитом з відзначенням. Христя є пластункою від 6-го року життя і належить до гуртка „Далекі Обрії". Вона також дуже здібна бандуристка, учасниця курсів Григорія і Петра Китастих, і разом з молодшою сестрою Уляною вже не раз виступала перед українською і американською публікою.

Христя, її батьки д-р Святослав і д-р Галина Клюфас, і її сестра Уляна є членами 317-го Відділу Українського Народного Союзу.

Микола Велич
секретар 317-го Від. УНС

Різдво Христове в Українськім Селі Ґлен Спей

Величаво в молитовнім з'єднанні з цілим нашим народом відсвяткувала наша громада, 7-го січня ц. р. Різдво Христове. Численні мешканці і їхні гості зібралися в залі церкви св. Володимира, щоби спільно засісти до Свят Вечері. Рясно освічена ялинка і коляди які розносилися з радіо-висильні в Порт Джервіс збільшували святочний настрій. Оце вже семий раз в історії нашого села відбувається цей український Свят Вечір з радіопрограмою, яку провадить проф. М. Добош. Той чар рідної коляди ділає зворушливо не тільки на нас самих, але теж на наших давніх поселенців чи радше на їх дітей і внуків, мов євшан зілля — а спомини давно пережитих свят — стають перед ними такі, як їм передали їх діди і батьки. Вони приїжджають до нас, щоби брати участь у всіх церковних різдвяних відправах.

За це належиться в першій мірі сердечна подяка проф. М. Добошові і Церковному Комітетові. Сердечна подяка від нас Т-ву „Розвага", якого пані вже третій рік займаються підготовою цього свята. Гарно прибрані зелені столи, освічені свічками, заставлені святочними традиційними стравами поблагословив о. Іван Сирота і побажав присутнім та їх родинам Веселих Свят й щасливого Нового Року. Залунала в переповненій залі могутня коляда „Бог Предвічний народився". У багатьох присутніх появилися сльози в очах, бо там далеко на рідній землі святкують теж їхні родини те величаве свято радости і любови — але в яких інших тяжких умовинах. Довго по вечері лунали ще колядки і пізно вночі учасники розходилися домів.

На саме Різдво Христове о. Іван Сирота відправив св. Літургію в переповненій вірними церкві.

По відправах — колядники, зорганізовані і під проводом інж. Петра Саляка, відвідували мешканців нашого села з традиційною колядою, яка дала на потреби церкви коло 1.000.00 дол.

Не менш урочисто відсвяткувало наше село свято Йордану. По церковних відправах о. І. Сирота посвятив перед величавим хрестом, що його з льоду поставили на церковній площі П. Наконечний, М. Гунчак і А. Пітьо, а опісля відвідав мешканців села і поблагословив їх хати свято-йорданською водою.

Д-р М. Клюфас

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 10-го лютого ц. р., о год. 7-ій вечора, у приміщенні цього Клюбу доповідатиме Дам'ян Ліщинський на тему: „Країознавча поїздка групи молоді до Греції та Італії"; доповідь ілюстрована прозірками.

Січневі Роковини в Сиракюзах...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

вітових, стейтових та федеральних урядів.

Імпрезу започатковано відігранням обох національни гімнів, о. протопресв. В. Уманець провів молитву, а голова Відділу УККА д-р Олександер Гудзяк відкрив її коротким словом, вітаючи наших ветеранів, запрошених гостей та всіх приявних і в їхньому імені передав привіт борцям за ідеали 22 Січня у поневоленій, але не скореній Україні та передав провід програмою інж. Миронові Сидоровичові.

Майстер церемонії інж. Сидорович відчитав проклямацію губернатора стейту Гю Л. Кері, в якій він підкреслив, що ,,американці ніколи не будуть байдужі до долі України і її народу'' та що ,,День Української Незалежности символізує непоборного духа свободи''.

На очах всіх учасників імпрези відбулась церемонія підписання спільної проклямації Дня Української Незалежности посадником міста Лі Александром та повітовим старостою Джаном Мулроєм, яку й відчитав сам повітовий староста.

Уривки з Четвертого Універсалу Української Центральної Ради прочитали п-ні Ніна Новохатько в українській, а Борис Гудзяк в англійській мовах.

В часі бенкетового обіду інж. Сидорович представив гостей при головному столі, в першу чергу учасників Визвольних Змагань в особах о. протопресв. Василя Уманця, поручн. УСС-ів д-ра Івана Подюка, сотн. Івана Пігуляка, поручн. д-ра Клима Мельника і сотн. Всеволода Соколовського, яким представники молодечих організацій — Наталка Шпічка, Маруся Луцак та Івась Гвозда — піднесли на вишиваній подушці відзнаки у національних кольорах із числом 60 і їх ними удекорували під оплески приявних на залі. Далі майстер церемонії представив: повітового старосту Джона Мулроя, у заступстві неприявного посадника міста — президента Міської Ради Ніля Мек-Киррна, конгресмена Джеймса Генлі і в заступстві неприявного конгресмена Вілляма Волша — його екзекутивного асистента Річарда Горстмана, стейтового сенатора Таркі Ломбарді, д-ра Аскольда Лозинського і проф. д-ра Антона Бюскарена — як головних промовців, Вілляма Буша — члена стейтової легіслятури та Тимотея Райса — провідника більшости в повітовій легіслятурі і о. Богдана Коня — сотрудника місцевої української католицької парафії в заступстві неприявного пароха о. шамб. В. Середовича.

З письмових привітів відчитано привіти і благословення від Голів обох наших Церков — Патріярха Йосифа і Митрополита Мстислава — під оплески усх приявних. Привіт прислав теж посол стейтової легіслятури Мелвін Зіммер. Окрасою імпрези була головна доповідь д-ра Аскольда Лозинського з Ню Йорку, яка як своїм виголошенням, так ще більше своїм глибоким змістом полонила увагу слухачів, які своїми оплесками перетивали її кількакратно.

Промовець перевів аналізу наших успіхів і невдач у часі поставання нашої відновленої Самостійности і Державности в рр. 1918—19 і серед невдач вказав на ролю України в деколонізації московсько - комуністичної імперії, якої в тому часі зовсім не розумів світ демократій, із американським включно. Вільний світ підтримує ,,миролюбну політику детанту, ідучи на компроміс навіть із власними принципами; він ігнорує українську справу і братається з комуністичними тиранами, бо українська справа занадто революційна і не дозволяє на т. зв. ,,статус кво'', бо визвольні змагання України загрожують комуністичному монолітові! Сьогодні на Рідних Землях іде боротьба на життя і смерть. Ідея державної самостійности пересякла уми й серця наших братів і сестер, які в меморандумі ,,Київської Гельсінкської Групи'' пишуть: ,,Всі історичні катаклізми, що їх український народ пережив за останні віки, породжені ідеєю державности. Воля нації прагне до непідлеглости, до суверенітету, до будови свого незалежного життя, а імперіялістичні хижаки роблять усе від них залежне, щоби не допустити до такої суверенности. Тому ми мусимо збудитись із нашого асиміляційного сну і переконати американський світ про колосальне космополітичне значення України в укладі сил теперішнього світу''.

У знаменитих підсумках своєї промови в однаково знаменитій англійській мові цей талановитий молодий промовець звертався до приявних представників американського світу із тривожним С.О.С.: Допоможіть нам розбити кайдани неволі у нашій батьківщині Україні, бо неволя там загрожує неволею цілому світові!

Промова теж знаменитого англомовного промовця проф. д-ра А. Бюскарена була дуже добрим доповненням думок першого промовця. Він красно́річиво розправився із подвійним розумінням політики ,,детанту'' — облудним та агресивним у світі зла і московсько-комуністичного імперіялізму з цього боку, та справді миролюбним у світі демократичних країн з другого. З вірою у перемогу Правди і з великим оптимізмом промовець кінчав: ,,Я переконаний, що Україна та інші поневолені Москвою народи внедовзі відзискають свою правду, а з нагоди 60-ліття проголошення Української Незалежности я вітаю усіх українців словами Т. Шевченка:

,,Страшно впасти у кайдани,
Умірать в неволі,
А ще гірше — спати, спати,
І спати на волі...''

В черзі програми д-р Іван Гвозда представив деяких гостей на залі, а саме приявних представників Поневолених Націй — Мадярщини — Тібора Гельча, Латвії — Вілмарса Спранкманіса, Литви — Франка Петравскаса, голову Центру Жидівської Громади міста — пані Іду Бенсон і директора місцевої стейтової психіятричної інституції — д-ра Джорджа Бакгольца.

Вкінці відбулась церемонія вручення індивідуальних грамот-нагород за сприяння українській незалежності, а саме: конгресменові Дж. Генлі — д-ром О. Гудзяком, повітовому старості Дж. Мулроєві — п. Миколою Дяченком, стейтовому сенаторові Таркі Ломбарді — пані Марією Карпишин, посадникові міста Лі Александрові — проф. д-ром І. Гвоздою, проф. д-рові А. Бюскаренові — д-ром М. Логазою і конгресменові Вілліямові Волшові — пані Надією Сеник. Професійно оформлені грамоти виконав інж. Роман Шаран.

Майстер церемонії представив ще приявних на залі бувших голів Відділу УККА в такій черзі: Івана Пігуляка, інж. Мирона Кузьму, д-ра Івана Подюка, інж. Мирона Сидоровича, мгра Михайла Рубича, проф. д-ра Миколу Богатюка, проф. д-ра Івана Гвозду, д-ра Святослава Клюфаса та теперішнього голову д-ра Олександра Гудзяка. Він представив теж голів чи репрезентантів 16-ох заступлених на імпрезі місцевих організацій.

Офіційну частину програми закінчив відповідною до хвилини молитвою о. Богдан Кінь.

В мистецькій програмі виступили:квартет Бандуристок — Леся і Таня Гурські та Христя і Уляна Клюфаси, які виконали: ,,Запорізький Марш'' — народну мелодію в музичній обрібці Гр. Китастого, та відспівали при бандурах пісню ,,Мої Ясени'' — слова і музика С. Кривенького.

Дівочий ансамбль СУМА ,,Чорнобривці'' під музичним проводом п. Василя Жмура і при фортепіяновому супроводі п-ні Стефи Ґоджак відспівали пісню ,,Карпати'' — народну пісню, ,,Зірвалася хуртовина'' — повстанську пісню і ,,Кладочка'' — волинську народну пісню.

Мистецьку частину виконував соліст-бас д-р Євген Савчин, психіятр із Бінггемтону, який виконав при фортепіяновому супроводі п-ні Джовен Новіцкої пісні: ,,Мій край'' — слова В. Сосюри, муз. О. Залеського, ,,Ромашка'' — слова Л. Курявенка, муз. С. Сабадаша і ,,На калині мене мати колихала'' — слова А. М'ястківського, муз. В. Верменича, а на додаток ,,Києве мій'' — слова Д. Луценка, муз. І. Шамо.

Імпреза закінчилась танковим вечором при звуках оркестри ,,Червона Рута'' під кер. інж. Ореста Грицика — аж поза північ, а тоді вже пописувалась передусім молодь, а дехто із старшого покоління брав собі від неї добрий приклад.

В загальній оцінці — це була вдала імпреза, якою наша ненадто велика громада вийшла у зовнішний світ і заманіфестувала свою зорганізованість і здисциплінованість, а своєю, понад сподівання організаторів, чисельністю уже не перший раз показала теж свою жертвенність. Завдяки цьому імпреза не була дефіцитова, хоч кошти її влаштування були високі. В цьому заслуга усіх виконавців мистецької програми, із позамісцевим головним промовцем та запрошеним співаком-солістом і його акомпаньяторкою включно які виконали свої програми зовсім безінтересовно. Наша громада вдячна їм за їхню жертвенність. До успіху причинились теж усі представники організацій, які жертвенно займались розпродажем квитків серед небувалої тут сніговії в останньому тижні підготови.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

КОСМІЧНА АРХЕОЛОГІЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Спочатку вона переходить до розряду гігантів і надгігантів,а потім,скинувши зовнішню оболонку, поступово охолоджується та перетворюється в білого карлика. Білий карлик, таким чином, це кінцеве звено в житті зорі.

Зорі в своїй молодості бувають різної величини, барви, світлости та конфігурації. Наприклад зоря може бути одно та многократною, значить, поодинока, як наше сонце, подвійна, потрійна або й почвірна. Многократні зорі відбувають в космосі свій скомплікований танок між собою, довкруги уявної осі.

Наше сонце зачислене до категорії жовтих карликів. За розрахунком астрономів йому тепер 13 більйонів літ і воно переживає свій південь. Воно не перейшло ще й половини еволюційного шляху. В його надрах відбуваються інтенсивні термоядерні реакції перетворення водню в гелій, у висліді яких сонце випромінює величезну кількість променистої енергії. Тому нема підстави боятись раптового спалаху сонця або його ,,розпухання'' до розмірів надгіганта.

Усі ці інформації завдячуємо праці космічних археологів. І так, як палеонтологи мріють про знайдення свідків народин життя на нашій плятені, так само астрономи мріють про те, що їм колись пощастить побачити хвилину народин нашого Всесвіту.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИРОСЛАВ СТАХІВ, член УНС Відд. 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорті, Конн., помер 21 жовтня 1977 р. на 57-му р. життя. Нар. в 1920 р. у Львові, Україна і став чл. УНС в 1965 р. Залишив у смутку дружину Дарію, двох синів Юрія і Мирона, тещу, дві сестри в Україні і тету в Бразилії. Похорон відбувся 24 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Т. Сливінський, секр.

ВОЛОДИМИР НАВРОЦЬКИЙ, член УНС Відд. 325 Т-ва Запорозька Січ в Брукліні, Н. Й., помер 13 жовтня 1977 р. на 66-му р. життя. Нар. в 1911 р. в с. Лішчин, пов. Ходорів, Україна і став чл. УНС в 1940 р. Залишив у смутку дружину Юлію, сина Миколу, зятя Івана та 3 внуків. Похорон відбувся 17 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Петра в Статен Айленд, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Цюпа, секр.

РОЗАЛІЯ ПАЛАЖІЙ, членка УНС Відд. 245 Т-ва Запорозька Січ в Трентоні, Н. Дж., померла 18 жовтня 1977 р. на 84-му р. життя. Нар. в 1893 р. в Бібрці, Україна і стала чл. УНС в 1951 р. Залишила у смутку доньку Розалію, синів Олександра, Андрія, Івана, Володимира та внуків і правнуків та дальшу родину. Похорон відбувся 21 жовтня 1977 на цвинтарі Пресв. Тройці в Трентоні, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

НАДІЯ ЗАКРЕВСЬКА членка УНС Відд. 394 Б-ва св. Володимира Вел. в Магваг, Н. Дж., померла 15 жовтня 1977 р. на 58-му р. життя. Нар. в 1918 р. в с. Становище, Волинь в Україні і стала чл. УНС в 1964 р. Залишила у смутку мужа Володимира, дочок Любу і Анну та сестру в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Ново Дівево в Спрінг Валлі, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ПЕТРО НЕДОСТУП, член УНС Відд. 218 Т-ва Сокіл в Кампбелл, Огайо, помер на 70 р. життя. Нар. в 1906 р. і став чл. УНС в 1943 р. Залишив у смутку дружину Марію, 3 сестри і 5 братів. Похорон відбувся 15 жовтня 1977 р. на цвинтарі Кальварія.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ДМИТРО ЧЕРНЯВСЬКИЙ, член УНС Відд. 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорті, Конн., помер на 80 р. життя. Нар. в 1896 р. в с. Лозів, Збараж, Україна і став чл. УНС в 1924 р. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Вірджінію з чоловіком Албертом, сетрінку та сестрінка. Похорон відбувся 22 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Т. Сливінські, секр.

ЕЛЕОНОРА П. БЕЗУПКА, членка УНС Відд. 238 Т-ва ім. Е. Коновальця в Бостоні, Масс., померла 7 серпня 1977 р. на 50-му р. життя. Нар. в 1927 р. в Іст Бостон, Масс. і стала чл. УНС в 1962 р. Залишила у смутку мужа Осипа, дочок Марцію, Лару і Андрею, матір Газел, братів і сестри. Похорон відбувся на Центральному цвинтарі в Рандолф, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!
Анна Ремік, секр.

СТЕНЛІ БЛІДИЙ, член УНС Відд. 316 Т-ва Укр. Горожанський Центер в Рочестері, Н. Й., помер 14 липня 1977 р. на 73 р. життя. Нар. в 1904 в Шамокіні, Па. і став чл. УНС в 1942 р. Залишив у смутку дружину Марію та дальшу родину. Похорон відбувся 19 липня 1977 р. на цвинтарі Бревард Меморіял Парк в Мерріт Айланд, Фльор.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО ДОБОШ, член УНС Відд. 349 Т-ва ім. Т. Шевченка в Менвілл, Н. Дж., помер 19 жовтня 1977 р. на 72-му р. життя. Нар. в 1905 р. і в Сяноку, Україна і став чл. УНС в 1968 р. Залишив у смутку дружину Анну, братів Василя і Павла та сестру Галину. Похорон відбувся 22 жовтня 1977 р. на цвинатарі Пресв. Серця Христового в Менвілл, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ть!
М. Захарко, секр.

ОЛЕКСА ҐРЕБОВИЧ, член УНС Відд. 261 Т-ва Україна в Вілліямстовн, Н. Дж., помер 16 жовтня 1977 р. Нар. в 1918 р. і став чл. УНС в 1940 р. Залишив у смутку дружину Гелену, матір Февронію, 4 братів і дві сестри. Похорон відбувся 19 жовтня 1977 р. на цвинтарі Ґрін Мт. в Ґоммонтон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЕВА ҐЕРУЛА, членка УНС Відд. 36 С-ва Пресв. Богородиці в Рочестері, Н. Й., померла 30 вересня 1977 р. на 83 р. життя. Нар. в 1894 р. в Україні і стала чл. УНС в 1930 р. Залишила у смутку синів Михайла, Йосифа, Кароля та 9 внуків і 3 правнуки. Похорон відбувся 4 жовтня 1977 р. на цвинтарі Голі Сепалчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Ковальчук, секр.

ЮСТИНА НАЮКОВ, членка УНС Відд. 94 Т-ва ім. М. Шашкевича в Гамтрамк, Міч., померла 5 вересня 1977 р. на 81 р. життя. Нар. в 1896 р. в с. Кіданів, пов. Бібрка, Україна і стала чл. УНС в 1938 р. Залишила у смутку ближчу та дальшу родину. Похорон відбувся 8 вересня 1977 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Детройті, Міч.

Вічна Їй Пам'ять!
Р. Татарський, секр.

АННА БІЛОУС, членка УНС Відд. 316 Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н. Й., померла 22 вересня 1977 р. на 80 р. життя. Нар. в 1897 р. в с. Жовчів, пов. Рогатин, Україна і стала чл. УНС в 1927 р. Залишила у смутку синів Михайла, Володимира, Андрія та дочок Софію і Катрю, внуків та правнуків. Похорон відбувся 24 вересня 1977 р. на цвинтарі Голі Сепалчер, в Рочестері, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
В. Попович, секр.

АННА ТЕРЕЩЕНКО, членка УНС Відд. 153 Т-ва ім. Л. Мишуги в Філядельфії, Па., померла9 жовтня 1977 р. на 66-му році життя. Нар. в 1911 р. в Україні і стала членкою УНС в 1964 р. Залишила у смутку мужа Григорія, доньку Надію та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 13 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО ҐІЗОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 259 Б-ва Рождества Пречистої Діви Марії в Чікаґо, Ілл., помер 20 вересня 1977 р. на 49 р. життя. Нар. в 1927 р. в Чікаґо, Ілл. і став чл. УНС в 1945 р. Залишив у смутку родичів Андрія і Агнес та брата Володимира. Похорон відбувся 24 вересня 1977 р. на Ресурекшен цвинтарі Джостіс, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО ЯЦИШИН, член УНС Відд. 157 Б-ва св. Арх. Михаїла в Чікаґо, Ілл., помер 19 жовтня 1977 р. на 56-му р. життя. Нар. в 1921 р. в Лужники, Товмач, Україна і став чл. УНС в 1949 р. Залишив у смутку дружину Анастазію, дочок Марію з мужем та внучку, Катерину з мужем, Стефанію і сина Михайла та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 22 жовтня 1977 на цвинтарі св. Николая в Парк Рідже, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Матичак, секр.

МАРІЯ КАВКА, членка УНС Відд. 20 Т-ва „Згода" в Гамтремк, Міч., померла 24 жовтня 1977 р. на 53-му р. життя. Нар. в 1924 р. і стала членкою УНС в 1942 р. Залишила у смутку братів Івана, Михайла і Петра. Похорон відбувся 27 жовтня 1977 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Детройті, Міч.

Вічна Їй Пам'ять!
Р. Куропась, секр.

ПЕРША ВІЙНА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ністів, як про це хваляться комуністичні теоретики, постійно лопає, як це наявно наново засвідчила в'єтнамсько-камбоджська війна. Ця війна різнож свідчить про те, що також і комуністична ідеологія не є спроможна розв'язувати міжнаціональні спори, як не були спроможні розв'язати їх і інші ідеології на протязі довгих століть.

У початках християнства здавалося, що християнські держави ніколи не будуть воювати між собою. Та ці сподівання не справдилися. Християнські держави часто провадили війни між собою, коли траплялися національні спори між ними. Пізніше бували війни між католиками і протестантами. Але часто бували і такі війни, коли католики йшли разом з протестантами проти католиків — а протестанти з католиками проти протестантів. А це вказує, що ні ідеології, ні релігії, не є спроможні розв'язувати національностеві непорозуміння.

Спори між комуністичними державами, а зокрема перша справжня війна між двома комуністичними державами, В'єтнамом і Камбоджою, наявно свідчать про неістотність нібито всесильного комуністичного клича: „пролетарі всіх країн єднайтеся". Добро нації є найвищою цінністю і його не можуть заступити жадні ідеології. А московсько-китайське ворогування і, зокрема,в'єтнамсько - камбоджська війна ясно доказують, що національної ідеї не спроможна заступити комуністична ідеологія.

Війна між двома комуністичними державами, В'єтнамом і Камбоджою, є неоспоримою ознакою розкладу й занепаду комуністичної ідеології, вслід за чим мусить прийти і її загибіль.

А ідея нації є, і залишиться незнищимою, вічною.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 12-го ЛЮТОГО 1978 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд., о год. 1:30 по пол. в їдальні школи св. Йосафата. На порядку: вибір Управи на 1978 р., вибір делегатів на 29 Конвенцію УНС, звіт К. Комісії, ухвалення статуту. Проситься чл. прибути. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ГЕМТРЕМК, Міш. Місячні збори Т-ва ім. М. Шашкевича 94 Відд. о год. 2 по пол. в Укр. Дем. Клюбі, 2376 Ґрилінг вул. На порядку: звіт К. Комісії та вибір делегатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. На Річних зборах 8-го січня переобрано Управу, а саме: гол. М. Кончак, рек. секр. М. Бориськевич, фін. секр. Р. Татарський, кас. М. Бабій. К. Комісія: В. Бориськевич, Т. Судомир і І. Цар.

НЕДІЛЯ, 19-го ЛЮТОГО 1978 р.

ДЕНВЕР, Коло. Річні збори 226 Відд., о год. 2-ій по пол., в приміщенні укр.-кат. церкви при 41-ій Авеню і Шошон. Після Річних зборів відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата та його заступника на 29 Конвенцію УНС. — Управа.

ВІВТОРОК, 21-го ЛЮТОГО 1978 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Загальні збори Пластового Відд. ч. 450, о год. о год. 7-ій веч. в Пластовім Домі при 144 2-га Авеню. Порядок нарад: відкриття, пошанування членів, що відійшли у Вічність, звіти Управи і К. Комісії, дискусія над звітами, вибір нової Управи. По Річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата і його заступника на 29 Конвенцію УНС. — Христя Навроцька, гол., Е. Мілянич, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7899. Постріли

Вискакую з літака на парашуті, Семе, разом з нашим дорогоцінним вантажем... Заризикую своїми шансами в джунґлях!

Тоні, не роби цього!

До скорого побачення, друже!... Кінчаю розмову і...

Ой!!